



DR. CZAPIK GYULA:
**KÖNYÖRÜLT
RAJTUK URAM!**

KÖNYÖRÜLJ RAJTUK URAM!

ELMÉLKEDÉSEK ÉS IMÁK
A TISZTÍTÓHELYEN SZENVEDŐ LELKEKÉRT

AZ ELMÉLKEDÉSEKET IRTA:
DR. CZAPIK GYULA
VESZPRÉMI PÜSPÖK

III. KIADÁS

BUDAPEST, 1942
K O R D A R. T. K I A D Á S A

Nihil obstat. Dr. Stephanus Kosztolányi censor dioecesanus.
Nr. 6847/1941. Imprimatur. Strigonii, die 1. Octobris 1941.
Dr. Joannes Drahos vicarius generalis.

Nyomatott: Korda R. T. nyomdájában, Budapest.

I. RÉSZ

ELMÉLKEDÉSEK

EGY HÓ MINDEN NAPJÁRA

1. nap

EGYÜVÉ TARTOZUNK!

Elmélkedés

1. **Előkép:** Az Úr Jézus szavát idézem: „*Én vagyok a szőlőtő, ti vagytok a szőlővesszők.*” Urunk nem mondott üres mondatokat: mélységes és sokoldalú a tartalma e kijelentéseknek is.

A szőlőtőkéből nőnek ki a vesszők. Zöld levelek, üde hajtások, kapaszkodók serkednek belőle. A nedv összegyűlemszik a gerezdekben, amelyeket a nap sugarai édessé érlelnek. Azután jönnek a szüretelők. Leszakítják a fürtöket, összetörik a sutuban, kinyomják és a mustot hordóba gyűjtik. Néhány nap múlva erjedni kezd a must: zavaros lesz, forrni kezd, az íze karcolóssá válik. Piszkos és nyugtalan folyadék, mint a szenvedő, átalakuló valami. Végül kitisztul, színe csillogóvá derül, íze ínycsiklandozó és a király asztalára, sőt a szentmise oltárára is érdemesítik. A szőlőtő, a vesszők, a szőlőfürtök, a kiforró must és a csillanóan tiszta bor *együvé tartoznak.*

2. Kifejtés: Jézus szavait, melyeket a szőlőtőkéről mondott, az *Anyaszentegyház híveire* is érthetjük. A *szőlőtő: Jézus*. Ő adja a hívek lelkét éltető kegyelmet, tanítást, mint tőke az éltető nedvet. A vesszők és szőlőgerezdek *mi vagyunk: élő emberek*. Isten irgalmának napja élteti a lelkünket. A *szüretelő: a halál*. Leszakítja az embert a földi élet vesszőjéről, kisajtolja az elmúlás fájdalmai között a lelket, a hullát pedig itthagya. A *kiforró must: a szenvedő lélek*. A purgatórium jajai között kitisztul salakjától és új színt, új ízt, értéket kap. A *csillogó bor* pedig az *üdvözültek lelke*, akik méltók már az ég Királyának udvarához, sőt arra is, hogy Jézus velük egyesüljön, úgy valahogy, mint ahogyan istenségét egyesíti a misebor külszínével.

Az Anyaszentegyház tehát ezekből áll: Krisztusból, az élőkől, a szenvedő lelkekből és az üdvözültekből.

Ebből pedig egy fontos igazság következik! Az, hogy mi élő emberek és a szenvedő lelkek együvé tartozunk.

3. Alkalmazás: Én tehát nem vagyok egyedül álló lélek. Sok, nagyon sok rokonom van a Krisztusban. Rokonom minden lélek, aki a szenvedés és tisztulás idejét kínlódja odaát.

4. Gyakorlati föltételek: Az Egyház szer-tartásaival, intelmeivel igen sokszor irányítja figyelmünket a megholtakra. Köve-

tem óhaját. E hónapban minden érdememet, minden szenvedésemet, minden imámat, és minden szentséghez járulásomat a szenvedő lelkekért ajánlom föl. Különösképen pedig... lélekért (itt gondolj arra a megholtra, akin különösen segíteni akarsz).

Ima

Úr Isten! áldom jószágodat, hogy az emberek lelkeit Anyaszentegyházadban egyesítetted. Vallom, hogy a halál a Te híveidet nem szakítja szét, hanem szívünk utolsó dobbanása után is együvé tartozunk mi valamennyien: élők, szenvedő lelkek és üdvözültek. Ez a benned összefűző rokon kötélek készítenek arra, hogy alázatos imával kopogtassak e hónap minden napján irgalmaságod ajtaján és kérve-kérjelek, könyörülj a szenvedő lelkeken, különösképen pedig... lelkén. Tekints kegyesen azokra ajótettekre, amelyeket e hónapban gyarló erőimmal véghezviszek, de tekints mindenekelőtt szent Fiadnak drága vérére, melyet érettünk is kiontott a keresztfán. Atyám! enyhítsd gyötrelmeiket és vedd őket országodba. Amen.

2. nap

ŐK MÁR ÁTESTEK RAJTA

Elmélkedés

1. Előkép: Valahol Németországban sok-százévi használat után megszüntettek egy temetőt. Közös sírba gyűjtötték a csontokat és ilyen síremléket emeltek föléjük: Hatalmas koporsó teteje bezárulni készül. A koporsóból három alak minden erejét megfeszítve fölfelé tartja a födelet. Egy ifjú, egy öregasszony és egy javakorbeli harcos. Arcukon a rémület és izmaik erőlködnek. A koporsó fölött áll a halál csontvázas alakja és kaszája nyelével könnyedén szorítja le a koporsófödelet.

2. Kifejtés: Emberek szülöttei között nincs senki, akit meg ne illesse a halál gondolata. Ha van aki kívánja, az is összerenzen mégis közeledtére. A legtöbb pedig minden erejével ellene feszül; az ifjú éppúgy, mint az aggastyán vagy a zord hadfi, akinek hivatása a halál osztása a harctéren. Mindenki fél tőle és szeretné meggátolni

koporsója bezáródását, mint ahogy azt a német síremlék szemlélteti.

Ez a nagy erőfeszítés azonban csak itt-ott tudja időre-órára elodázní a koporsó bezártát. Az orvosok tudása megöli a bacilust, a sebész kése kivágja a rosszindulatú daganatot, az ellenmérég legyőzi a gyilkos vegyszert, de mit tesz mindez? Csak azt, hogy a földi vég ne most következék be, hanem egy arasnyi idő múlva. Ámde ha Isten szolgálja: a halál egy kicsit is oda-feszíti kaszája nyelét a koporsó fedelére, bezáródik az és nincs emberi hatalom, ami meggátolja.

Hány millió és százmillió ember remegett már a haláltól? És mennyi fog még bor-zadni a kaszájától?

3. Alkalmazás: Szeretettel emlékezem meg azokról, akiknek koporsófödelét már lezárták. Ők már átestek éltük e nagy pillanatán. Küzdöttek ellene és legyőzettek.

Énreám azonban még vár e kettős esemény. Én még reszketni fogok a halál közeledtére. És hiába küzdök majd ellene, sze-meimet én is lecsukom e világ számára.

4. Gyakorlati föltételek: Megbecsüléssel gondolok ezután a halottakra. Ők többek már nálamnál: már végigremegették a haláltusát és természetük szerint legyőzte őket az Úr kaszás szolgálja. Énreám is vár még ugyanez.

Úr Isten! ki halállal is büntetted ősszüleink bűnét, imádattal borulok le megmásíthatatlan akaratom előtt. Igazságosságodban is jóságos vagy, Atyám, mert bármily borzalmas a halál, mégis semmiség a mellett, amit megbántásoddal kiérdemeltünk. Kegyességed további irgalmába ajánlom alázatos imámmal azokat a lelkeket, akik a halál gyötrelmeit már átszenvedték, különösen... lelkéért esdeklek előtted. Ne tekintsd gyarlóságukat, amellyel végórájuk közeledte ellen tusakodtak, hanem írd érdemükül szenvedéseiket. Nékem, gyenge embernek pedig adj majd erőt és megnyugvást földi küzdelmem végső óráján. Amen.

3. nap

ÁTKÖLTÖZTEK A MÁSIK ÉLETBE

Elmélkedés

1. Előkép: Aranyszájú Szent Jánosnak, Konstantinápoly pátriárkájának dolgozószobájában egy kép függött. A halál csontváz alakját ábrázolta kezében a kaszával. Nem tetszett a Szentnek. Azt mondta róla, hogy nem fejezi ki jól a halál lényegét. Művészt hivatott és átfestette a képet. Eltűntette ez a csontváz kezéből a kaszát és helyébe egy kulcsot festett. A Szent ezzel a képpel már meg volt elégedve. „Ez már szemlélteti, hogy mi a halál igazában! — mondotta. — A halál becsuk egy ajtót itt lent a földön és kinyit egy másik ajtót ott fenn a másvilágon. Ez a lényege.”

2. Kifejtés: A halál a keresztény hit szerint nem elmúlás és nem az élet megszűnte. A gyászmise prefációja azt énekli róla, hogy a halálban „az élet átcseréltetik és nem vétetik el”. (Vita mutatur, non tollitur.) A régi buzgó hitű zsolozsmaírók pedig, ha a szentek haláláról írtak, legtöbbször azt ír-

ták, hogy a szent „ezt az életet a másik étellel cserélte föl” (hunc cum altera mutavit vita). A keresztény életfelfogás szerint az emberi élet a fogantatás pillanatában kezdődik és soha meg nem szűnik, örökké tart. A halál pedig csak egy pontja az életnek: az átköltözés időpontja. Mint mikor egyik lakásból a családi házba költözik az ember, úgy hurcolkodik a halál pillanatában lelke a bűnök és érdemek bútorzatával az örök hazába.

3. Alkalmazás: Az elhunytak elköltöztek a földről az örökkévalóságba. Maga az elköltözés nem szerencsétlenség, mint ahogy nem szerencsétlen, aki földespadlójú, nyirkos viskóból palotába megy öröklakásba. Sőt boldog az ilyen.

4. Gyakorlati föltételek: A halálnak nemcsak borzalmaít fogom ezután meglátni, hanem inkább azt szemlélem benne, hogy az örökkévalóság kezdete.

Ima

Úr Isten! ki az embert megteremtetted, a földi életbe helyezted, de az örökkévalóságba szántad: imádlak e kegyes jóságodért. Nagy irgalmad így még a halál borzalmai mellé is odaadta a végtelen élet kezdetének örömet. Hiszem ezt, Uram és álda-

lak érette. Ennek az igazságnak fényénél megnyugodva gondolok a szenvedő lelkek halálára, különösen pedig a nékem oly kedves... túlvilágra költözésére. Tudom, Atyám, hogy a soha el nem múló élet ajándékával vártad őket e mulandóság után és tudom, hogy egyszer majd engem is így fogsz várni. Add, hogy e keresztény hit erős legyen bennem és megnyugodva gondoljak szeretteim halálára és a magaméra. Amen.

4. nap

BESZÁMOLTAK ÉS MEGITÉLTETTEK

Elmélkedés

1. Előkép: Szent Jeromos hősi fokig vitte az önmegtagadást. E nagy tudós elvonult a betlehem-i barlangba, alig evett, alig aludt, egész nap dolgozott a Szentírás latin fordításán és imádkozott. Mégis azt írja sok évi ilyen élet után: „Valahányszor az ítéletre gondolok, egész testemben megremegek.” Milyen lehet hát az ítélet, ha ilyen nagy szent is félt tőle?

2. Kifejtés: A lélek elveszíti testi szemét és kinyitja a lelket a halál pillanatában. Első tekintete az előtte trónoló Istenre esik. Az Úr néz a lélekre. Tekintete nem a kegyes Üdvözítőé, nem a bűnösök jóságos keresőjéé, hanem az igazságos bíróé. Mint amikor viharos éjszaka a villám fölcikázik és egyetlen pillanatra megvilágítja az egész tájat, úgy világosodik meg az ítélet pillanatában a lélek egész élete. Minden odakerül az ítélőszék elé: amit tett és senki sem tudott róla; amit tennie kellett volna, de senki sem

kérte számon, hogy elhagyta; cselekedeteinek titkos rúgói, melyekről sejtelve sem volt a földnek; vágyai, melyeket még maga előtt is titkolt. A léleknek pedig nincs egy szava sem. Nem mentegetődzhet, nem tagadhat. Hiszen nem ő beszél, hanem a tettei, szavai, vágyai maguk vonulnak föl úgy, ahogy voltak. Mindezeket nem lehet újrakezdeni, nem lehet rajtuk javítani, nem lehet hiányaikat pótolni és a szégyent elfödni. Aztán elhangzik az ítélet.

3. Alkalmazás: Részvétellel gondolok az elhunyt felebarátaimra, akik a halál utáni ítéletet már végigremegték. Mint bántotta őket és szégyenpírt vont arcukra az a sok gyarlóság, mulasztás, vétek, mely lelküket odakísérte. Magam is összeressenek, ha rágondolok, hogy valamikor — nem tudom mikor — én is ítéletre állok majd.

4. Gyakorlati föltételek: Ebben a hóban, midőn ezt az ájtatosságot tartom, a reggeli imámhoz odafűzöm: „A mai nap úgy végzem dolgaimat, hogy könnyen kiállhassam miattuk az ítéletet.”

Ima

Úr Isten! aki előtt minden lélek megjelenik az ítéletre, gyarlóságom tudatában remegve fordulok hozzád, aki valaha az én bírám is leszel. Tudom, Uram, hogy azokat,

akiknek lelkét nem terheli halálos bűn, nem dobod el magadtól. Szíved irgalmassága atyai szeretettel néz reájuk és ítéletében gondoskodik arról is, hogy megtisztuljanak a gyarlóság szeplőjétől. Aldva imádlak azért, Istenem, ki a szenvedő lelkeket, különösen a nékem oly kedves... lelkét igazságosan, de kegyesen ítélte meg. Leborulva kérlek: adj erőt és kegyelmet nékem, hogy úgy tudjak élni, amint ítélőszéked előtt állva, kívánom majd egykoron. Amen.

5. nap

AKIK ELITÉLTETTEK

Elmélkedés

1. Előkép: Medici Katalinnak volt egy udvarhölgye. Nem is könnyelmű, de egyenesen gonosz volt, aki a bűnből nem csinált lelkiismereti kérdést. Súlyosan megbetegedett és az orvos megmondta, hogy csak néhány órája van hátra. A papot nem engedte magához, de muzsikusokat hozatott és egyik nótát a másik után húzatta. Az egyik dal szövegében benne voltak e szavak is: „és vége mindennek!” Háromszor is elhúzatta e nótát és dalolta hozzá a szöveget. A „vége mindennek” szavakkal az ajkán halt meg.

2. Kifejtés: Nem volt igaza e bűnösnek. Nem volt vége mindennek, hanem csak ezután kezdődött számára az igazi élet: az örök szenvedés. Lesujtott reá az ítélet. „Távozz tőlem, átkozott!” hallotta a Bíró szavát. Egy pillanat múlva megkezdődött a kín, amelyik égette, kínoztá, mint a tűz a testet. Epedve vágyakozott a boldogság után,

de a kárhozat láncon tartotta. Botor lelkiismeretlenségéből kijózanodott, de már későn volt. A remény sem enyhítette gyötrelmeit, mert a kárhozottak büntetése örökké tart.

3. Alkalmazás: Akadnak ilyen szerencsétlen lelkek is, akik önmaguk romlásába rohannak és még a halál döntő pillanata sem képes őket visszatartani. Akikre én ájtatosságomnak napjaiban gondolok, nem ilyenek voltak. Gyarlóságukban csetlettek-botlottak, de Istenben bíztak és reménylem, hogy vele kibékülve húnyták le szemüket. Ez a tudat reménnyel tölt el engem is sorsuk felől.

4. Gyakorlati föltételek: A mai nap áhítatát és szenvedéseit annak a kegyelemnek kiesdéséért ajánlom föl, hogy az én halálom az Istent szerető és kegyelmét esdő léleknek elköltözése legyen.

Ima

Úr Isten! aki igazságos ítéletedben az örök kárhozattal sújtod azokat, akik a halálos bűn gonoszságával állanak bírói széked elé, hálát adok néked, mert sok-sok léleknek megadtad a megtérés és a bánat kegyelmét. Reménylem, Istenem, hogy az én szeretteimnek lelke, különösen . . . akiért

e szent ájzatosságot tartom, a halálos bűntől mentesen költözött országodba és a töredelem virágaival ékesítve borult eléd. Légy üdvözítőjük, Uram, és irgalmas bírójuk. Nékem pedig add kegyelmedet, hogy vétkeimet a bűnbánat szentségében véreddel lemosva, a kárhozat félelme nélkül jelenjek meg egykor trónusodnál. Amen.

6. nap

A SZENT SZÍVRE ÖLELT LÉLEK

Elmélkedés

1. Előkép: 1660 szeptember 27-én egy 84 éves öreg pap lelke jelent meg az Úr ítélőszéke előtt. Örangyala elmondotta, hogy odalenn Paulai Vincének nevezték. Utolsó szava a földön „Jézus” neve volt. Előző nap megható jámborsággal járult a szentségekhez. Hosszú életét az erények és jócselekedetek, a szenvedés és türelem virágai tették széppé. Bűnös cselekedetekkel senki sem tudja megvádolni. Gyengeségeit állandó bűnbánatával mosta le. Lábnyomát az árvák és szegények ezrei áldják. Jó példáján és alázatosságán mindenki épült, aki csak megismerkedett vele. Az Úr szent Szívére ölelte e lelket és angyalaival az örök boldogságba kísértette.

2. Kifejtés: Szent Vince egész életében hősi erőfeszítéssel szolgált az Istent. Minden lépte, minden szava, minden szíve dobbanása az Ő dicsőségét és a szegények gyámolítását akarta. Apró tökéletlenségeit

a bánat könnyeivel áztatta, a szentgyónásban letörölte. Tisztán, érdemekkel ékesítve omlott le halála után üdvözölni az Istent. Az Úr igazságossága és jósága a mennyei dicsőség pálmáját ítélte néki oda.

A föld a kísértések és bűnös csapdák birodalma, de mégis sok erős lélek akad, aki tisztán őrzi meg lelkét. Ezeket is megítéli az örök Bíró és az Ég végtelen jutalmát adja nekik.

Amde e számos boldog lélek csak egy része az elköltözött embereknek. A nagy többség lelke nem ilyen. A többiek gyarló és vétkes emberek, akik nem feledkeztek meg ugyan az Istenről és lelkükről, de alig áldozott le a nap fölöttük vétek nélkül.

3. Alkalmazás: Ha elhunyt ismerőseimre gondolok, alig találok köztük olyant, akit úgy fogadhatott volna az örök Bíró, mint Szent Vince lelkét fogadta. Az én ismerőseim gyenge és vétkes emberek voltak. És az vagyok magam is. Őket és engem nem von majd Szívére az Úr!

4. Gyakorlati föltétel: Ma védszentemhez is könyörögni fogok, hogy kérje az Urat a szenvedő lelkekért és az én lelkemért.

Ima

Úr Isten! kinek égi országát a szentek és boldogok lelkei ékesítik, imádattal gondo-

lok reád. E nagy lelkek tisztasága és erényei ugyancsak kegyelmednek fönségét hirdetik, de egyben a te igazságosságodnak is bizonyítékai, aki ígéreted szerint égi dicsőséget adsz a Téged szeretőknek. Résztételvel gondolkodom a szenvedő lelkekre, különösen... lelkére, akik földi gyarlóságuk miatt nem mehetnek még be országodba. Atyám! vedd kegyesen érettük végzett ájtatosságomat és irgalmas Szíveddel könyörülj rajtuk. Nekem pedig add malasztodat, hogy a jót cselekedjem, a bűnt kerüljem, mulasztásaimat jóvátegyem és egykor országodba jussak. Amen.

Szent..., dicső védőszentem, aki halálod után diadallal jutottál be az örök életre, hallgass könyörgésemre. Bizalommal kérlek, egyesítsd imádat az én gyarló áhítatommal és kérd az Urat a szenvedő lelkekért, különösen... lelkéért. Rövidítse meg az Úr irgalma szenvedéseiket és vigye őket dicsőségébe. Amen.

7. nap

MIT KIVÁN AZ IGAZSÁGOSSÁG?

Elmélkedés

1. Előkép: A világváros nagy központi temetőjében álljunk meg a ravatalozóház közelében. Egymásután hozzák ki a koporsókat. Nézzünk közülük hármat.

Első koporsó: Nyolcéves gyerek fekszik benne. Kedves volt. Kezét imára kulcsolta reggel és este. Nem is tudta, mi a bűn. Egy év óta szenvedett betegen. Elsőáldozásának napja volt a halála napja is.

Második koporsó: Javakorabeli férfi holtteste. Elmérgezte a feleségét, hogy a biztosítási díjhoz jusson. Nem tudódott ki bűne. Elmulatta a hatalmas összeget, eladta öreg és beteg atyja feje fölött a házat. Anyja halálán volt, az orvosságért őt küldték, de helyette elitta a pénzt. Részegen ütötte el és roncsolta halálra egy autó.

Harmadik koporsó: Öregedő asszony volt, amikor meghalt. Évtizedekig hódolt a bűnnek, de halála előtt egy évvel megtért.

Meggyónt, vezekelni akart, de elhívta az Úr.

2. Kifejtés: Az emberi igazságérzet kiált az ellen, hogy mindháromnak egyforma legyen a túlvilági sorsa. Elismeri, hogy az ártatlan gyermek a mennyországba való; elismeri, hogy a gyilkos és bűnben meghalt férfi megérdemelte a poklot. A megtérő, de bűneiért kellőképp még meg nem szenvedett asszonyt érdemtelennek tartja még az örök boldogságra, a pokol tüzét meg kioltotta a maga számára bánatának könnyeivel.

Az Isten jósága létrehozta a mennyországot, igazságossága megteremtette a poklot. Ámde épp ez az igazságosság követeli, hogy a két helyen kívül legyen még egy harmadik is, ahol megtisztulhassanak, akik a mennyországra még nem érdemesek, de a pokolra küldeni őket kegyetlenség lenne. Ha nem volna ilyen tisztítóhely, a teremtés munkája valamennyire tökéletlen lenne.

3. Alkalmazás: Imádással gondolok Istenre, aki a halál utáni életet ennyire igazságosságának megfelelően rendezte be. Ez egyben megnyugvással tölti el szívemet, mert remélhetem, hogy szeretteim lelkei nem vesztek el. Hiszen az égre méltatlank voltak, a pokolra hasonlóképp. Alázattal remélem hát, hogy a tisztítóhelyen bűnhődnek gyarlóságaikért és várják a szabadulást.

4. Gyakorlati föltételek: Bizalommal végzem ezt az ájtatosságot és remélem, hogy általa is segíték valamit a szenvedő lelkeken.

Ima

Úr Isten! Imádom jóságodat, mellyel a tiszta lelkeknek a mennyország örök boldogságát adod; meghajlok igazságosságod előtt, hogy a megátalkodott bűnösöket a kárhozattal sujtod; de szeretettel magasztalom irgalmadat, mellyel a kegyelem állapotában elhunyt gyarló emberekről gondoskodtál. Ennek bizonyítéka a tisztítóhely, mely az emberi igazságosság óhaja, de a Te nagy jóságodnak ajándéka, oh Uram! A remény örömtüzét szítja ez föl bennem, mert így remélhetem, hogy az én sok drága elhunytam gyarló lelke, különösen . . . lelke nem veszett el, hanem a tisztulás édes kínjait szenvedve hozzád közeledik, aki örök vágyuk vagy. Amen.

8. nap

MIT MOND AZ ÉSZ?

Elmélkedés

1. Előkép: Vádlott áll a bíró előtt. Csúnya rágalommal tönkre tett egy szegény embert. Ártatlanul ráfogott egy bűnt és erre a szegényt elbocsátották állásából. Azóta is éheznek, ruhája lerongyolódott, gyermekei még iskolába sem tudnak járni. A bűnös belátta, hogy ártatlant hurcolt meg és töredelmesen bocsánatot kér. A szegény áldozat nemesszívű és megbocsátva magához öleli rágalalmazóját. Boldogan távozni akar a bűnös a törvényszékről, de a szegény ember ügyvédje rá szól: „Még nincs vége az ügynek! Önnek megbocsátotta bűnét ez a nemesszívű ember, akit megbántott. Ámde hátra van még, hogy a megsértett jogrendnek is elég tétessék, aztán meg bűnének következményeit is rendbehozza. A sértett állását veszítette, családjá nélkülöz, ezt meg kell térítenie akkor is, ha áldozata nem haragszik önre és elfelejti bűnét!”

Az ügyvéd szavának igazat adott a bíró és mindenki, aki csak ott volt.

2. Kifejtés: A bűn nem magában álló dolog. Rendesen következményei is vannak. Sérti a jogrendet és károkat okoz másoknak. Sőt rossz példájával kárt tesz sok embernek lelkében. Ha a bűnt magát megbocsátja is az irgalmas szeretet, hátramarad még a jogrend sérelme és a bűn következménye. Ezeket is jóvá kell tenni vagy meg kell érettük bűnhődni.

Ha így van ez a földi életben, úgy kell lennie a lelki életben és a túlvilágon is.

Igy tanítja azt szent hitünk is. Az Úr irgalma megbocsátja a gyónásban a bűnt és elengedi az örök büntetést, de az ideiglenes büntetést és a bűn következményeinek jóvátételét nem engedi el. Ezekért helyt kell állani és meg kell szenvedni. Ha a földi élet nem enged időt rá, az a szenvedés a túlvilágra marad.

3. Alkalmazás: Ime, az emberi ész is odavezet bennünket a tisztítóhelyhez. A gondolkodás vaskövetkeztetéssel követeli, hogy el kell fogadnunk létezését.

Örömmel tölti ez el szívemet! Biztosít arról, hogy szeretteim, akik gyarlók voltak földi napjaikban és sok gyengeségük következményeit nem tehatték jóvá, nem vesztek el.

4. Gyakorlati föltételek: Erős meggyőződéssel vallom a tisztítóhely létezését.

Úr Isten! leborulva imádom nagy bölcseségedet, mellyel az egész mindenséget: e világot és az örökkévalóságot berendezted. Nemcsak az emberi szívnek vágyait elégítik ki azok, hanem a kutató emberi ész minden követelményének megfelelnek. E végtelen bölcseséged munkája a tisztítóhely is, ahol szeretteink lelkei nagy irgalmadból kipótolhatják bűneiknek némi elégtételét, mire ez az élet nem adott nekik alkalmat. Légy áldott érette és magasztalja nagy bölcseségedet a föld és ég. Amen.

9. nap

CSAK HA MEGSZENVEDETT ÉRTE!

Elmélkedés

1. Előkép: Valaki be akart jutni a király udvari emberei közé. Sok érdemet tudott fölmutatni, de multjában volt egy sötét pont. Fiatal könnyelműségében lopott. Bűnét ugyan megbánta és a király meg is bocsátotta, de kérését mégsem teljesítette.

Háború tört ki és a folyamodó is harcba vonult. Vitézül küzdött, súlyos sebet kapott és az ellenség fogságába jutott. Ott jött aztán még csak a szenvedés! Éhezett és fázott, rabszolga módra dolgoztatták. Végre kiszabadult és hazakerült.

A király örömmel fogadta és teljesítette egykori vágyát: udvari emberei közé vette. Nem merte senki szemére vetni régi bűnének emlékét, mert a király megbocsátott néki, ő pedig már megszenvedett érte.

2. Kifejtés: Bűnös volt ez az ember, de bűnét megbocsátotta a király. Mégsem juthatott udvarába, mert a bocsánat után ott volt lelken az elégtételadásnak köteles-

sége. Adós volt tehát. Az ilyenek pedig nem udvarképesek. Adósságát azonban vitézségével és nagy szenvedéseivel később kifizette. Vágya így teljesülhetett.

Igy van ez az elhúnytakkal is. Az Isten udvarába, a mennyországba vágynak. Bűneiket ugyan a szentgyónásban megbocsátotta az Úr, de megmaradt még számukra az elégtétel kötelessége. Mily sok volt az engedett bűn és mily tömérdek elégtétel járt utánuk. Ők azonban emberi gyarlóságukban keveset gondoltak erre és eljött a halál, elvágta a jóvátétel idejét. Isten azonban irgalmas és a megtérő bűnösnek még a túlvilágon is alkalmat ad az elégtételre.

3. Alkalmazás: Ha valaki gyónás után halt meg, ez még nem biztosít a felől, hogy egyenest bejutott a mennyországba. Az elégtétel kötelessége még terheli lelkét. Ebből arra következtethetek, hogy a tisztítótűzben szenvedő lelkek száma nagy lehet.

4. Gyakorlati föltétel: Szentgyónásaim után a jövőben gondolni fogok az elégtétel, az ideiglenes büntetések elszenvedésének kötelességére is.

Ima

Úr Isten! a szentgyónásban megbocsátod a megtérőknek bűneiket és irgalmasságod

a megérdemelt örök kárhozatot az ideigtartó büntetéssé csökkenti. Áldalak végtelen irgalmadért, de remegve ébredek tudatára, hogy mennyivel tartozom még neked. Azokra a lelkekre is gondolok, akik nem tették jóvá e tartozásukat, mert gyarlók voltak és ideigtartó büntetésük szenvedésében megakadályozta őket a kérelhetetlen halál. Tudom, hogy most szenvedniök kell, de azt is tudom, hogy irgalmad megengedheti kínjaikat. Vedd tehát kegyesen e havi ájtatosságomat, melyet a szenvedő lelkekért, különösen... lelkéért végzek. Nagy jószágodból hullass csak egy enyhítő cseppet fájdalmukra és velem együtt áldani fognak téged, irgalmas Istenüket. Amen.

10. nap

AZ ISTEN IGY SZOKOTT TENNI!

Elmélkedés

1. Előkép: Izrael népét kihozta az Úr az egyiptomi fogságból és az ígéretföldjére akarta vezetni. Útjuk a pusztán vitt keresztül. Jóságosan gondoskodott róluk itt is: mannával táplálta őket. A hálátlan nép azonban sokalta a fáradalmakat és zúgolódni kezdett Isten ellen.

Mózes szemük elé tartotta a hálátlanságukat és a nép maga is megrettent. Bűnbánatot tartottak és Isten Mózes közbenjárására megbocsátott nekik, de földi büntetést szabott ki rájuk. Büntetésük az volt, hogy akik résztvettek a zúgolódásban, nem mehettek be az ígéretföldjére, hanem hosszú évekig a pusztában kellett kóborolniuk, amíg meghaltak. (Mózes IV 14.)

2. Kifejtés: Milyen jóságos volt Isten a zsidókhoz. Hogy gondoskodott róluk és boldog hazát akart nekik adni. De milyen hálátlan és visszataszító volt ez a nép! Megütötte azt a kezet, amelyik jót tett vele.

Isten irgalma mégsem fordult el tőlük. A bánat első sóhajára és Mózes első imájára megbocsátotta a hálátlanság bűnét. Amde igazságossága nem engedte el a büntetést. Ennek eleget kellett tenniük. Pedig súlyos büntetés volt és mégis semmi a bűnhöz képest, ami a végtelen Isten megbántása.

Istennek ez az eljárásmódja örök. Megbocsát a bűnösnek, az örök kárhozatot is elengedi Jézus kereszthalála kedvéért, de azért megkívánja, hogy legalább valamit az ember is szenvedjen elégtételül. Szervedjen a földön, vagy ha nem jut rá ideje: a tisztítóhelyen.

3. Alkalmazás: Ha rá gondolok elhunyt szeretteimre, úgy emlékszem, hogy megbánták, meggyónták bűneiket. Azt azonban nem tudhatom, hogy mily fokban tettek eleget a reájuk váró ideiglenes büntetésekért. Biztosra veszem, hogy tartozásuknak egy részét odaát kell leróniuk.

4. Gyakorlati föltételek: Nem felejttem szemem előtt, hogy elhunyt szeretteim adósaai még az Istennek. Szervedésük kelyhét ki kell inniuk, ha csak a mi imáink és jócselekedeteink nem segítenek rajtuk. Épp ezért különös áhítattal végzem ezt az ájtatosságot.

Úr Isten! ki szent Fiad kereszthalálának érdemeiért oly sok millió és millió bűnösnek megbocsátottál, reménylem, hogy irgalmasságodat kiterjesztetted az én elhunyt szeretteimre, különösen... lelkére is. Imádatlalt borulok le szent végzésed előtt, mellyel úgy rendelted, hogy bűnbocsánatuk után elégtétellel tartoznak végtelen igazságosságodnak. Tudom, Uram, hogy ez az elégtétel semmiség ahhoz képest, amekkora a legkisebb bűnük is. Fölbátorítva kegyes jóságod által, mégis arra kérlek, enyhítsd elégtételi szenvedéseiket és fogadd helyébe nagylelkűen ezt az én ájtatosságomat. Gyarlóságom érzi, hogy csepp ez az ő kötelezettségük tengeréhez képest, de a Te végtelen jóságod, Uram, föl tudja mérni a keveset is. Amen.

11. nap

AZ ŐSI HIT

Elmélkedés

1. Előkép: Az őskeresztények buzgó szívvel veszik körül az oltárt. Folyik a szentmise, melynek a maival azonos szövege ismeretes. Már leszállott a kenyér és bor színe alá az Úr, amikor megszólal a pap: „Emlékezzél meg, Uram, szolgálóidról és szolgálóidról, akik előttünk mentek hozzád a hit jelével és a béke álmát alusszák... Ezeknek, Urunk és minden Krisztusban elhunyt hívőnek add meg, kérünk, az enyhülés, világosság és béke helyét!” És a keresztény misehallgatók valamennyien áhítattal foglalták be ebbe az imába elhunyt szeretteik nevét.

2. Kifejtés: Miért imádkoztak az őskeresztények a megholtakért? Azért, mert hitük szerint a tisztítóhelyen szenved azok lelke és Isten irgalma az élők könyörgésére megrovidítheti gyötrelmeiket. Ha nem így lenne, akkor érthetetlen és semmire sem való az imájuk.

Ha az elhunytak elkárhoztak, hiábavaló érettük könyörögni; a pokol ugyanis hitünk szerint az a hely, ahol nincs enyhülés és ahonnet nincs szabadulás. Az elkárhozottakért tehát nem imádkoztak.

Ha a mennyországba jutottak az elhunytak lelkei, akkor is fölösleges volt imádkozni érettük. Az égben érdemei szerint mindent megkap a lélek, annak dicsőségéhez sem hozzá nem adhat az ima, sem belőle el nem vehet. Az őskeresztények hite is ez volt, tehát a megdicsőültekért sem imádkoztak.

Márpedig imádkoztak halottaikért és ezt észszerűen csak akkor tehették, ha hittek egy olyan helyben, amelyik különbözik a pokoltól és mennyországtól, ahol a meghaltak lelkei várják üdvösségüket.

Erről a tisztítóhelyben való hitről tesz tanúságot a szentmise könyörgésének ősi szövege is. Enyhülésért, világosságért, békéért könyörögtek az elhunytak lelkei számára, ami csak úgy érthető, ha azok az ősi hit szerint a szenvedés, a sötétség és zaklatás helyén sínylődtek.

3. Alkalmazás: Az őskeresztények hite a tisztítóhelyre vonatkozóan is ugyanaz volt tehát, mint ma az enyém. Sőt íme, az a hit olyan élénk volt bennük, hogy nem mulasztottak el egyetlen szentmisét sem, hogy bele ne foglalták volna a szenvedő lelkek emlékét.

4. Gyakorlati föltételek: Valahányszor szentmisét hallgatok ezután, nemcsak ügyesbajos dolgaimért, nemcsak élő szeretteimért ajánlom föl azt, hanem meg fogok emlékezni kapcsán a szenvedő lelkekről is.

Ima

Úr Isten! ki az igaz hit világosságát szent Fiad által szétárasztottad a földön, ennek egy lángjaul fölgyújtottad az emberek szívében a tisztítóhelyben való hitet is. Boldog vagyok, hogy ugyanezt a hitet vallom én is és miként hitőseim áhitattal könyörögtek a megholtakért, úgy én is összekulcsolom kezeimet. Esedezek hozzád, Atyám, könyörülj elhúnyt szeretteimen, különösen... lelkén és szenvedéseiknek adj enyhülést, elhagyatottságuk sötétségébe gyujtsd irgalmad világosságát és boldog látásodnak epekedő vágyát cseréld föl számukra a beteljesülés boldogságával. Amen.

12. nap

KRISZTUS SZAVA

Elmélkedés

1. Előkép: Hallom az Úr Jézus szavát, amelyet Szent Lukács evangélista írt le (12, 57—59): „Miért nem ítéletek meg magatoktól, mi az igazság? Mert mikor ellenfeleddel a fejedelemhez tartasz, igyekezzél az úton megszabadulni tőle, nehogy a bíróhoz hurcoljon téged és a bíró átadjon a poroszlónak és a poroszló téged a tömlöcbe vessen. Mondom neked, ki nem jössz onnét, míg az utolsó fillért is le nem fizetted.” Urunk e szavai alkalmul szolgálhatnak, hogy a tisztítóhelyről elmélkedjem.

2. Kifejtés: Az Úr Jézus azt mondja első mondatában, hogy okosabb dolog, ha az, akinek valami pörös dolga van vagy adós, maga intézi el ügyét és nem várja be a bíró ítéletét. Jobb, ha meggondolja, hogy mi az igazság ügyében, miként ítélné tehát a bíró és előre ehhez tartja magát. Ha nem így tesz, hanem bevárja a bíró ítéletét,

akkor börtönbe kerül és ki nem szabadul, amíg eleget nem tett az ítéletnek.

Minden bűnös ellensége az igazságnak és adója az Istennek. Okosabb, ha előbb elintézi ügyét, mint az ítéletre kerül. Ha már odakerült, akkor nincs más hátra, mint teljesíteni az ítéletet. Ha örök fogságra szól, — pokolra — nem szabadul ki soha. Ha ideiglenes időre hangzott az ítélet, — a tisztítóhelyre — akkor meg addig kell szenvednie, amíg csak ki nem telt az idő és le nem szenvedte a bűn egész adósságát.

3. Alkalmazás: Szomorúan gondolok elhúnyt szeretteimre. Úgy vélem, hogy ők bár szerették Istent, de gyarlóságukban mégsem gondoltak arra, hogy bűneik meggyónásán fölül az ideigtartó büntetés lerovását is rendezzék. Joggal gondolhatom tehát, hogy bár jámborul költöztek át, mégis a tisztítóhelyen szenvednek.

4. Gyakorlati föltételek: Elhúnyt szeretteim tartozását segíteni fogok lefizetni. A mai napon — vagy ha nem tehetem, a következő napok valamelyikén — külön erre a szándékra szentmisét hallgatok.

Ima

Úr Isten! végtelen bölcsesség vagy és szent Fiad által a bölcsesség útjára vezetted az embereket. Ő tanított bennünket arra

is, hogy bölcs dolog, ha adósságunkat magunktól rendezzük és nem várjuk be a bíró kemény, de igazságos ítéletét. Részvétellel gondolok a szenvedő lelkekre, különösen . . . lelkére, akik szerettek bár Téged, de gyarlóságukban mégsem fogadták meg intelmeidet és most a tisztítóhelyen gyötörődnek. Fogadd, Uram, tartozásuk részletfizetéseül érettük bemutatott áhítatomat és jócselekedetemet. Irgalmas szíved tudja be ezeket javukra és kegyesen adj nekik enyhülést. Amen.

13. nap

AZ ANYASZENTEGYHÁZ SZAVA

Elmélkedés

1. Előkép: Hallom az Úr Jézus szavát, amint apostolairól, azaz Anyaszentegyházáról szól a népnek: „Aki titeket hallgat, engem hallgat, aki titeket megvet, engem vet meg!”

Ez a Krisztus által így ajánlott Anyaszentegyház pedig a tisztítóhelyről szóló tanítást a trienti zsinaton így foglalta össze: „Van tisztítóhely és az ittlévő lelkeken a hívek könyörgései, leginkább pedig a szentmiseáldozat segít.”

2. Kifejtés: Jézus az én Istenem és minden szava világító igazság és parancs számomra, melyet követnem kell. Tanítását nem közvetlenül adja, szavait sem jegyezte le hiány nélkül a Szentírás sem, de isteni bölcsesége gondoskodott arról, hogy ne maradjunk mennybemenetele után sem eligazító és vezető nélkül. Nyíltan és keményen megmondotta, hogy tanítványai szavát hallgassuk és kövessük. Az ő szavuk pedig

az Anyaszentegyházban él tovább a Szentlélek által. Számomra tehát szent igazság az, amit az Egyház a tisztítóhelyről tanít.

Itt nincs kételkedésnek helye! Amire szívem vágyik: hogy legyen tisztítóhely, az Egyház tanítása szerint valóság. Tehát van!

Az Anyaszentegyház azonban még mást is mond. Azt tanítja, hogy az ott szenvedő lelkeken segíteni is lehet. Több eszközt jelöl meg erre: a mi imánkat és a szentmiseáldozatot.

3. Alkalmazás: A tisztítóhelybe vetett hitem nem az emberi szív vágyán és a szeretet reménykedésén alapszik csupán, hanem az Egyház Jézus által megalapozott igaz köszikláján.

4. Gyakorlati föltételek: Büszkén és örömmel vallom magam katolikusnak. Már a tisztítóhelyről szóló tanítás is odakapcsol az Egyház tanához, elsősorban mert igaz, de azért is, mert jólesik az emberi szívnek, hiszen gyarló testvéreink és önmagunk üdvözülésének reményét gyújtja föl. Remélhetünk tehát mi is, akik gyengeségünkben az életszentség magaslatára nem tudunk eljutni.

Ima

Úr Isten! ki szent igazságaidat egyszülött Fiad által e világnak kinyilatkoztattad és

a Szentlélek erejével erős Anyaszentegyházadra bízta, imádlak e jószágodért, hogy így a gyarló emberi észnek az igazság tüzét gyújtottad meg és állandóan élteted. Tekints, Atyám, kegyesen azoknak, különösen... lelkére, akik a tisztítóhelyen várják szabadulásuknak és a veled való boldog egyesülésüknek óráját. Ők is szent Egyháznak gyermekei, ennek szentségeivel éltek és tanításának reménységével szálltak a sírba. Esdve könyörgök értük: adj nekik, irgalmas Úr, gyötrelmeikben enyhülést és rövidítsd meg várakozásuk idejét. Amen.

14. nap

A RABSÁGBA VETETT KIRÁLYFI

Elmélkedés

1. Előkép: Egy nagy királynak fia elhagyta atyja udvarát. Messze idegenben kalandozott és nem egyszer atyja ellenségeivel tartott. Végre fölülkerekedett benne a jobb érzés és elindult haza. Nagy utat tett meg, sokat szenvedett és óriási nehézségeket kellett leküzdenie. Végre odaért atyja birodalmának határához. Hogy dobogott a szíve! Néhány lépés még — gondolta — és otthon vagyok! Királyi atyám oldalán milyen pompás lesz a dolgom! Uralkodni fogok vele együtt népünkön. Az ország határán azonban elfogták a királyfit és csak egy pillanatra láthatta atyját, amikor az börtönre ítéli, hogy hűtlenségét levezekelje. A királyfi készséggel ment a fogságba, mert belátta, hogy tetteiért bűnhődnie kell. A tömlőc mélyén sokat szenvedett: a sötét zárka, a bilincsek, a magány, a rabkoszt, a kemény fekhely, atyja szomorúságára való gondolás kínozták testét-lelkét.

Amde mindennap arra is gondolt, hogy egy nappal kevesebb választja el a szabadságtól. A magány hosszú óráiban kiszínezte azt az életet, amely büntetésének betöltése után atyja udvarában vár reá.

2. Kifejtés: Ez a királyfi keservesen szenvedett börtönében, de lelki gyönyörűsége is volt. A fogság sok megpróbáltatása kínoztta, de a jövő elgondolása derűt vitt bajába. Szenvedés és öröm váltakozott lelkében.

Az emberi lélek a királyok Királyának, Istennek gyermeke. A földi, gyarló élet után, ha lelkét a halálos bűn nem ölte meg, hibáival együtt a tisztítóhelyre kerül. Itt, bár sok szenvedés vár reá, de ezeknek gyötrelmeit át és áthatja a biztos tudat, hogy kiszabadul onnét és Isten országában véget sohasem érő boldogság lesz osztályrésze. Szemeit hol a fájdalom homályosítja el, hol pedig az öröm csillogtatja.

3. Alkalmazás: A tisztítóhelyre úgy gondolok, mint az Isten igazságosságának és kegyes jóságának drága együttesére. Szenvedés és öröm vegyül ott össze és e kettőnek együttlétezése az Úr mindenhatóságának fönséges munkája.

4. Gyakorlati föltételek: Sajnálom a szenvedő lelkeket, mert gyötrődnek, de örülök is annak, hogy fájdalmaikban is boldogok. Imádom e jóságáért az Istent, aki megpróbáltatásukba az üdvözülés biztosságát vegyítette.

Úr Isten! ki végtelen nagyságodban főn-
séges tulajdonságaidat csodásan egyesíted,
imádlak téged. Hódolattal szemlélem, mint
egyesíted a tisztítóhely lakóinak lelkében
az üdvösséghezó szenvedést és a jövőendő
boldogság biztos örömét. Kérlek, Atyám,
enyhítsd irgalmasan a szenvedő lelkek kín-
jait és nagy jóságoddal erősítsd jövőendő
boldogságukba vetett örvendetes és biztos
várakozásukat. Amen.

15. nap

AZ ÉGETŐ FÁJDALOM

Elmélkedés

1. Előkép: Öreg, sokat tapasztalt kórházi orvost megkérdeztek: „Milyen érzés okozza a legnagyobb fájdalmakat?” Így válaszolt: „E kérdésre nehéz biztos választ adni. Egyet azonban mondhatok: ha nagyon gyötrődő beteg ágyához lépek, el vagyok készülve, hogy így panaszkodik: „Ég, ég! Mintha tűz égetne!” Ebből arra következtetek, hogy a legnagyobb fájdalomérzés az égés.”

2. Kifejtés: Megdöbbentően nagy az a kötelesség, ami Jézus kereszthalála után is terheli még az embert. Üdvözítőnk eleget tett bűneinkért; a megbocsátás mérhetetlen kegyével meghozta a megtérő bűnösnek az örök kárhozat elengedését is, de az isteni igazság megkívánja, hogy az ember maga is adjon valami elégtételt. Ezért az Isten meghagyja a bűnös terhére az ideiglenes büntetést.

Meg kell döbbennie az embernek, ha arra

gondol, hogy a megsértett Istennek ő is valami elégtételt adjon. Mit adhat a por-szem a végtelen és szent Isten megsértésének engesztelésére? Hiszen ha össze-szedné mindazt a gyötrelmet, amit a világ teremtése óta annyi millió és millió ember elszenvedett, akkor is véges fájdalmat nyújthatna csak végtelen tartozásának ki-fizetésére. Valami nagynak, valami agy-rengetően kínosnak kell lennie hát ennek a némi elégtételül adott fájdalomnak. Olyan türelmet feszítő, minden ideget meggyötrő kínnak, mint amilyent szenved ezen a földön az összeégett test. Mert hát az ember tapasztalata szerint ez a leggyötrőbb testi kín.

3. Alkalmazás: Megborzadok a gondolatra, hogy az én szeretteim mily nagyon szenvednek. Égnek és ki tudja megmondani, mennyi ideig fognak még égni. Sőt az én bűnös lelkemre is talán ez a sors vár.

4. Gyakorlati feltételek: Nem hagyom őket soká kínlódni! Szentáldozást, teljes búcsúkat fogok érettük följánlani.

Ima

Úr Isten! kinek végtelen fölségét dicső-ítik az angyalok seregei és az egész terem-tés, megdöbbenve eszmélek égi fölséged sérelmének; a bűnnek gonoszságára. Tudom,

hogy szent Fiadnak véres kereszthalála elégtételt nyújtott az emberiség minden bűnéért és atyai irgalmadat a megtérők örök büntetésének elengedésére bírta; de azt is tudom, hogy igazságosságod az ideígtartó büntetést megköveteli. Hódolattal ismerem el, hogy a legnagyobb emberi kín: az égető fájdalom is semmiség ahhoz képest, amelyet a bűnös kiérdemelt. A szeretet mégis arra késztet, hogy leboruljak előtted, Uram és a lángokban szenvedő lelkek, különösen... lelke számára enyhülésért és rövidítésért könyörögjek. Áhítatom följánlott érdemeit változtasd kegyesen az irgalom harmatjává és lohaszd, Atyám, gyengébbre égő szenvedésüket. Amen.

16. nap

KI MIBEN VÉTKEZIK, ABBAN BŰNHÖDIK

Elmélkedés

1. Előkép: Égő házból kimentettek egy embert. A lángok leperzselték róla a ruhát és összeégették a bőrét. A fájdalomtól örvöngve kiált: „Mindenem fáj! Mindenem fáj!” Szeme tűzkarikákat lát; füle folyton a zsarátnokok pattogását hallja; orrában a füst csavaró szaga; nyelve száraz és minden porcikája égve gyötrődik. Mind az öt érzéke szenved. Így kell szenvednie a tisztítóhelyen a bűnösnek is.

2. Kifejtés: Az ember testben él a földön. Mindenben — a bűnben is — résztvesz a teste is. Még a legszellemibb bűnös gondolat is kisugároz a testre és ha pillanatra bár, de végigcikázik azon valami gyönyörűség. Hasonlóképp történik a többi bűnnél is. Az ízlelés vagy hallás, a szaglás, látás vagy tapintás ablakain keresztül, ha egy csipetnyit is, de valamennyit beszolgáltató a bűn a testi gyönyörűségből.

Az igazságosság azt kívánja, hogy akinek

haszna és élvezete volt a bűnből, legyen részese a büntetésnek is. A tisztítóhelyen a lelkek az Egyház általános felfogása szerint érzésbeli kínokat is szenvednek. Milyen módon történik e szenvedés? — nem tudjuk. Mi okozza a gyötrelmeket? — nem tudjuk. Mi földi nyelven tűznek nevezük Isten büntető eszközét, mert ez a legnagyobb testi fájdalom okozója és lángjaival égeti és ijeszti a szemet, pattogása rémülettel tölti el a fület, füstje csavarja az orrot, kaparja a torkot és agyrengető kínokkal tépi a tapintó idegeket. Tartsuk meg csak ezt a kifejezést az érzésbeli kínok jelölésére: tűz.

3. Alkalmazás: Sajnálom az állatot, amelyik látja a korbácsot és szűkölve menekszik. Megesik a szívem a lélektelen jószágon, amelyik kínokban vergődik. Hát a szenvedő lelkeken ne esnék meg a lelkek?

4. Gyakorlati föltételek: Mihelyst tehetem, szentmiseáldozaton veszek részt és ennek gyümölcseit följánlom a szenvedő lelkekért. Mint az égő sebre az olaj, oly jól fog esni nekik. A mai napon pedig érzéseim valami megtagadásával (ételben, italban, megengedett élvezetekről való lemondásban) iparkodom érdemet szerezni és érettük ajánlom föl.

Úr Isten! kinek dicsőségét szolgálja az egész teremtet világ, mély megcségyenülés-sel gondolom el, hogy bűneim kapcsán a tőled kapott érzékeim hányszor élveztek a Te akaratod ellenére. Tudom, fölséges Úr, hogy ezért elégtétellel tartozom és elégtétellel tartozik minden bűnös. Ennek tudata részvétet ébreszt bennem a szegény lelkek iránt, akik a tisztítóhely kínjai közt gyötrődnek. Tekints kegyesen áhítatgyakorlataimra és önmegtagadásomra, melyeket érettük és különösen... lelkéért följajánlok. A te nagy jóságod pótolja ki azok tökéletlenségét és kegyesen fordítsd hasznukra. Amen.

17. nap

AZ ELZÁRT ATYAI HÁZ

Elmélkedés

1. Előkép: Dávid király meg akarja büntetni ellene lázadó hálátlan fiát: Absalomot. Az ítélet így szólott: „Térjen vissza házába és ne lássa arcomat!” Absalom eleinte megvolt; később nyugtalanította, hogy édesapját mégcsak nem is láthatja. Ez a természetes vágy — napról-napra erősödött. Absalom nem találta helyét, nem esett jól neki még az étel sem. Könyörög Joábnak, atyja hadvezérének: „Eszközöld ki kérlek, hogy atyám arcát láthassam és ha nem vagyok erre méltó, inkább öljön meg!” És rimánkodott Joábnak mint egy gyermek.

2. Kifejtés: Absalomban egy elemi természetes vágy mozdult meg. Abból az érzésből eredt e vágy, amelyet maga a Teremtő plántált az ember lelkébe, amikor úgy alkotta meg, hogy a szülő és gyermeke szeressék egymást. Ezt a vágyat egy kis

időre el tudja altatni valami más boldogság, de kiöltni nem képes semmi sem.

Természetünk Alkotója még más vágyakat is adott mibélénk, emberekbe. Az égi Atya és az égi otthon utáni vágyat. Ennek boldogságát legelőször egy pillanatra átérzik az ítéletre kerülő kegyelem állapotában lévő lelkek, hogy azután a büntetés ideje alatt annál jobban szenvedjenek az utána való epedéstől.

Ki ne látott volna már kicsiny gyermeket, aki meglátja édesanyját és karjaival repdesve, gügyögve vágyik utána. És ha elzárják előle az utat, amely szülőjéhez vezet, mint hullnak le gyenge karjai és miként torzul sóvárgó arca sírásra! Fáj neki, hogy természetes vágyát tagadták meg. Éppígy, sőt még jobban fáj — mert jobban tudnak gondolkodni — a szenvedő lelkeknek, hogy nem borulhatnak még örökre a mennyei Atya keblére.

3. Alkalmazás: Bennem is él a vágy a boldogság után és átérzem, milyen fájdalom lehet, hogy már célhoz ér valaki és épp akkor tudja meg, hogy az ajtó hosszú időre bezáródott előtte és ő kinnrekedt.

4. Gyakorlati föltételek: Ma többször eszembe fogom idézni az anyja után síró gyermeket és ilyenkor a szenvedő lelkekre gondolok. Nem mulasztom el, hogy ugyanakkor röpimákkal siessek segítségükre.

Úr Isten! az örök boldogság forrása egyedül Te vagy. Úgy vágyakozik hozzád az ember lelke, mint a karonülő gyermek anyja kebelére, és szerencsétlen, aki el van zárva boldogító birtoklásodtól. Atyám, szánakozó szívvel könyörgök a szenvedő lelkekért, akik bár vétkeik megérdemelt büntetéséül szenvedik az országodból való száműzetés idejét, mégis alázattal esdeklek, tekintsd azokat az imákat, melyeket érettük szent színed elé küldök és különösen tekintsd szent Fiadnak végtelen elégtételét, melyet kereszthalálával szerzett és rövidítsd meg epekedésük kínos idejét. Amen.

18. nap

A MARDOSÓ LELKIISMERET

Elmélkedés

1. Előkép: Szent Péter apostolról azt tartotta a hagyomány, hogy gyakran sírt. Ha pedig magára maradt, lehajtotta a fejét és keservesen bánkódott. Nem tudta elfelejteni, hogy ő megtagadta nagypéntekre virradóra az Urat. Szeme előtt újra és újra megjelent megkötözött alakja, amint a zsidó nagytanács terméből kivették és ránézett. Szeméből mélységes szeretet, de egyben szemrehányás sugárzott a hálátlan felé. Péter jól tudta, hogy bűnét megbocsátotta már az Úr, sőt szeretetét iránta azután is kimutatta. Épp ez okozta kínzó gondolatait, hogy ezt a jóságos Istent, ezt a kegyes Üdvözítőt bántotta meg. E mardosó lelkiismeret elkísérte élete végéig és számos könnyet facsart ki szeméből.

2. Kifejtés: A becsületes embert bántja, ha ő megbántott valakit. És ha igaztalan volt a megbántás, ha jóságos és kedves barát volt a megbántott, e fájdalom sokszoro-

san nagy. A lelkiismeretet hiába csitítják ilyenkor, hogy a tett már elmúlt és elfelejtették. Emléke él és a lelkiismeret maradosását nem lehet elhallgattatni.

A szenvedő lelkek gyötrelmei között ott van ez a lelkiismeretfurdalás is. Most már egészen tisztán látják, hogy milyen jót akart övelük az Isten, mennyi kegyelemben részesítette a földön őket és látják azt is, hogy miként bocsátották el fülük mellett a kegyelem szavát és követték saját bűnös kívánságaikat. Látják, hogy Isten irgalma még ezután is milyen nagy volt hozzájuk, érdemtelenekhez. Megbocsátotta bűneiket gyenge bánatuk dacára, elengedte az örök büntetést és csupán az ideiglenes büntetést hagyta rovásukon. De mi ez azzal a gonoszossággal szemben? Egyetlen fillér az elrabolt milliók kárpótlására? A földi élettől fölszabadult lélek érzései mélyebbek és épp ezért nagyon érzik a szenvedő lelkek bűneik oktalanságát és alávalóságát.

Eszes voltuk a túlvilágon sem szűnik meg, sőt kiélesedik. Épp ezért fokozott mértékben belátják, hogy milyen kárt okozott nekik földi bűnük. Már ott állottak az örök boldogság kapujában és ez — ha csak egyidőre is — bezáródott előttük, mert a bűn számlája terheli meg őket. Miért is tették?! Miért is voltak annyira oktalankok?!

Most látják azt is, hogy e számla ki-

egyenlítésére a földön is lett volna elég idejük még és számos alkalmuk. Imára, önmegtagadásra, alamizsnálkodásra, a jócselekedetek egész sorára, főképp a bánatra és szentáldozásra mennyi lehetőség volt és ők ezeket kihasználatlanul hagyták. Megmozdul bennük az emberi okosság utólagosan is és szeretnék megkorbácsolni önmagukat.

3. Alkalmazás: A szenvedő lelkek fájdalmas lelkiismeretfurdalása tanulsággal szolgál nekem is. Bűneim megbocsátása Isten nagy irgalmának kegyes jósága, de ennek elnyerése után nem szabad még megnyugodnom. Az ideiglenes büntetések számláját még ki kell fizetnem azután is, vagy itt a földön vagy odaát. Itt akarok fizetni!

4. Gyakorlati feltételek: Időnkint önként és tudatosan valami önmegtagadást vállalom magamra, hogy kevesebb szenvedni-valóm maradjon a túlvilágra.

Ima

Úr Isten! ki kegyelmednek végtelen irgalmasságával keresed a bűnöst és lelkét magadhoz akarod vonzani, szomorúan ismerem el, hányszor mintegy hiábavesz e nagy jóságod. Bánatos szívvel ébredek tudatára, hányszor pazaroltad reám is atyai kegyes-ségedet. Tudom, hogy e méltatlan emberi

oktalanságot mennyire belátják és fájlalják a szenvedő lelkek is, akik a test és föld nyügétől megszabadulva, most már tisztán látják eljárásuk és mulasztásaik helytelenségét! Atyám! irgalmasságod mérlegére helyezd e fölötti nagy fájdalmukat és az énesdő könyörgésemet is. Enyhítsd érettük a szenvedő lelkek, különösen... lelkének gyötrődését. Nekem pedig adj még alkalmat és időt, hogy elégtételi kötelességemet belátván, még e földön kifizethessem bűneim megmaradt tartozását. Amen.

19. nap

A SÖTÉTSÉG TÉTLENSÉGE

Elmélkedés

1. Előkép: Borzasztó a megvakult ember helyzete. Előbb látta még az Isten szépséges világát, a ringó búzatáblákat, a virágos mezőt, a napsugarat, a rohanó utcát és a munkát maga előtt. Ráborult a vakság csapása. Sötétség következik... mindig csak sötétség. Menne, de nekimegy a falnak, fának. Dolgoznék, de csak tör és mitsem ér már a munkája. Ül és tétlensége még testi bajánál is jobban gyötri. Rettenetes helyzet! Sötétség és tétlenség!

2. Kifejtés: Az ember élete a munkának, az érdemszerzésnek, a gyűjtésnek ideje. A halál a munkaleállítás csengője. Annak a pillanatnak beállta, amelyikről az Úr Jézus szólt: „eljő az idő, amikor már senki sem munkálkodhatik”. A kaszás csengőjelzése után a munka leszámolása következik. A hiányt megállapítják és levonják a bérből. Hiába rimámkodik a munkás, hogy ottmarad és pótolja. Előbb kellett volna!

Most már csak egy marad hátra: fizetni a hiányt.

A lélek emberi természetét a túlvilágon sem veti le. Ez a természet azonban a cselekvésre van beállítva. Ha ezt elvonják tőle, szenved. A tisztítóhelyen pedig épp ez is történik.

Ez a tétlenség nem a nyugalom és pihenés tétlensége, hanem a tehetetlenségé. Azé a tehetetlenségé, amelyik nem az erők hiányából, hanem a gátló láncok nyűgétől származik. Olyan, mint az éhes ember kínja, aki terített asztal mellett ült, de elfecségte idejét és derekát, kezeit egy pillanatban székéhez bilincselték. Enne és inna ő, de nem nyúlhat érettük. Olyan, mint annak a rabnak a tétlensége, aki egy vagyont szerezhetne kint az életben, de néki ott kell ülnie bilincsbeverve a börtön cellájában és a percekét szabad csak számolnia.

3. Alkalmazás: Mint az alvó embert az ébredés, úgy kelt ez a meggondolás engem a munkaszándékra. Szinte ujjongani szeretnék, hogy reám még nem borult a tétlenség kényszerítő éjtszakája, hanem még dolgozhatok, imádkozhatok, jót tehetek. Törleszthetem bűneim maradékának tartozását. Egyben szánom azokat a szenvedő lelkeket, akiknek elégtételmódja már csak a tehetetlen szenvedés.

4. Gyakorlati föltételek: Hálát adok Istennek, hogy még élek és így dolgozhatok,

ájtatoskodhatok. Ma két önmegtagadást végzek, vegye kegyesen ezeket az Úr az én és a szegény lelkek bűneiért.

Ima

Úr Isten! ki magad vagy az alkotás és a munka, hálával borulok le előtted, mert kegyelmedből élek, dolgozni és szenvedni, érdemet szerezni tudok. Izzítsd át lelkemet a Te nagy szeretetteddel, hogy a földi élet hátralévő óráit dicsőséged szolgálatában, becsületes kötelességteljesítésben és az erények útján járva tölthessem. Légy könyörületes, Atyám, azok iránt a szenvedő lelkek iránt is, kiknek számára a halál lezárta az érdemszerzés és a bűnkozta adósság törlesztésének ösvényét. Essen meg irgalmas Szíved gyötrődésükön, mellyel a tétlen tehetetlenséget szenvedik. Különösen... lelkét ajánlom összetett kezekkel jóságodba és kérlek, rövidítsd meg végtelen kegyeségeddel kínjainak óráit. Amen.

20. nap

EGY ÓRA — EGY ÉV

Elmélkedés

1. Előkép: 1760-ból fönmaradt egy angol politikai fogolynak a levele. Néhány sor csak az egész. Ezeket írja a feleségének: „E hó 27-én volt százezer órája, hogy a fog-ságban gyötrődöm. És még kétszázháromezer óra van hátra!” — Ez a szerencsétlen számlálta az óráit. Mennyi gyötrő várakozás kínozhatta ezalatt!

2. Kifejtés: A várakozás még nehezebb, ha számlálva vizsgáljuk az idő múlását. Ilyenkor lomhának tűnik föl a percek, órák és napok egymásra következte. Tolnánk őket minden erőnkkel, de nem engedelmesskednek, hanem reánk sem hederítve ólomléptek lassúságával csoszognak tova. Ez azonban csak a szenvedő ember számára van úgy. Az öröm perceinél épp ellenkező az eset: ezek tündérlibbenés gyorsaságával száguldanak és észre sem veszi az élvező ember, hogy leteltek már.

A szenvedő lelkek ideje már az örökké-

valóság. Ennek fogalmát mi földi emberek fölfogni képtelenek vagyunk. Mi a véges időben élünk és a véges méretekre berendezett agyunkkal gondolkodunk, ámde az örökkévalóság egészen más! Ott nincs idő, ott egy óra talán egy év, sőt talán egy évszázad.

Ebben a bőséges, végeláthatatlan időben milyen szívszorongva várhatják a szenvedő lelkek szabadulásuk óráját. A tisztítóhely időmutatója azonban nem jelzi úgy az időt, mint a földi órák. A szenvedő lélek csak azt olvashatja rajta: „Tovább szenvedni!” „Tovább várni!”

3. Alkalmazás: Nékem eszembe sem jutott akkor, hogy az idő lassúsága bűn okozója is lehet. A napi élet gondja, teendője és változatossága elfoglal és bizony csak este eszmélek rá, hogy ez a nap is lemorzsolódott. Ilykép még tudom érteni, hogy milyen idegfeeszítő és nehéz lehet az évek és évtizedek, sőt talán évszázadok előtt állva számolgatni a percek. Amily boldogság tehát számodra a gond között is a rohanó idő, éppoly gyötrő a szenvedő lelkeknek a cammogó, nyomorokat és kínokat jelentő egyformaság.

4. Gyakorlati feltételek: Ma este, napi küzdelmeim gyors végén imádkozni fogok a szenvedő lelkekért és e napnak jól elszenvedett megpróbáltatásait arra a szán-

dékra ajánlom föl, hogy ha egy pillanatnyilag is, de rövidüljön meg várakozásuk.

Ima

Úr Isten! akinek az ideje az örökkévalóság és abban az évszázadok órákat, az évek pillanatokat jelentenek, tekints irgalmas szíveddel a szenvedő lelkekre. A földi életük gyors lepergését gond és idejük megbecsülése nélkül nézték és most keservesen vergődnek a szenvedés óráinak lassú húzódásai között. Tudom, Atyám, hogy érdemük szerint sújtja őket e kín, de emberi szívem megrezdül és részvétre indul az ő szívük keserűségén. Hozzád fordulok, aki az egyetlen és korlátlan úr vagy és aki igazságosságodat jóságoddal enyhíted. Esdve könyörgök, rövidítsd meg kegyességeddel a szenvedő lelkek gyötrő idejét, különösen... lelkét ajánlom összekulcsolt kezekkel kegyelmedbe. Engedd, oh irgalom Istene, hogy orcádat minél hamarább megláthassák. Amen.

21. nap

AZ ELVESZTHETETLEN KINCS

Elmélkedés

1. Előkép: Kórházi ágyon fekszik egy beteg. Néhány napja operálták és most vizsgálja a sebész. Mellette áll édesanyja. Beteg és anya remegve lesik az orvos száját: mit mond? Lelkiismeretes vizsgálat után hallják a véleményt: „A beteg túl van a veszélyen; életét megmentettük; fölépülése biztos. Csak várni és tünni kell még.” Föllélekzik a beteg. Élete, a legnagyobb kincse biztonságban van! Nem rabolja el a halál, akinek betoppanását az operáció előtt oly remegve várta. A fájdalom ugyan nem múlt még el, néha sajog a seb, a fekvéstől minden porcikája fáj; de mi az már most?! Minden kint legyűr annak biztos tudata, hogy életét most már el nem veszítheti!

2. Kifejtés: A halál pillanata eldönti az emberi lélek sorsát. Ha a kegyelem állapotában van, — azaz nem terheli súlyos bűn — nem kárhozott el, hanem az örök boldogságba jut. Ha bocsánatos bűn van rová-

sán, ha bűneinek ideiglenes büntetését nem szenvedte le; vagy ha bánattal és jócselekedettel nem szerezte meg tartozása elengedését, várnia kell még. E várakozás ideje a tisztító szenvedésé.

A tisztítóhelyre kerülő lélek megmenekült már a pokol örök kárhozatától és kezében ott van a belépőjegy az örök boldogságba. Élete tehát már biztos. Milliósor biztosabb, mint az operáción átesett és gyógyuló betegé. Biztosságát a hűséges Isten ítélete garantálja.

Lelkülete olyan, mint azé az emberé, aki sokmilliót vagyont kapott, de azt csak egy másik országban veheti át és odáig hosszú, fárasztó utat kell megtennie. Az út kövei törik a lábát, az égető nap perzseli fejét, de sajgó sebei és zúgó fejfájása mik ahhoz a boldogító tudathoz képest, hogy hamarosan dúsgazdag lesz! A szenvedő lélek gyötrelmei és várakozása is keserves gyötrődések, de mik ahhoz a boldogító biztonság-hoz, hogy megmenekült a lelke!

3. Alkalmazás: A szenvedő lelkekre mint az örök boldogság birtokosaira nézek. Ők már az ég örökösei, csak örökségük birtokbavétele tolódott még el.

Ha pedig ugyanekkor magamra gondolok: megremegek. Az én sorsom még bizonytalan. Életemtől és attól az állapottól függ, hogy milyen lesz a lelkem, amidőn elvágja életem fonalát a halál.

Ők elveszíthetetlen kincset birtokolnak — én pedig még mindent elveszíthetek.

4. Gyakorlati föltételek: A szenvedő lelkekre tisztelettel gondolok, mert ők már a megdicsőültek közé tartoznak. Mai imáimat arra a célra is följánlom, hogy eszközöljék ki számomra az Ürtől a jó halál kegyelmét.

Ima

Úr Isten! aki igazságos bíró vagy és nem ítéled kárhozatra a gyarló lelkeket, ha a kegyelem köntösében járulnak eléd, leborulva könyörgök előtted. Tudom, hogy ugyanezen igazságosságod elégséges szenvedést követel elégtételül a büntetésükkel tartozó lelkektől, de azt is tudom, hogy az örök boldogság biztos reménységével teszed őket erősekké, hogy a mégoly nagy szenvedéseket is örömmel tudják elviselni. Hálát adok néked, Atyám, hogy a szenvedő lelkeket, különösen... lelkét gyermekednek és örök életed boldog részesének mondd. Ugyanakkor azonban megremegek, ha az előttem álló utat szemlélem és látom, hogy az hozzád vezet, de tőled el is vezethet. Esdve könyörgök ezért, Uram, adj nekem erőt és kegyelmet, hogy el ne veszítsem a föld csábításai között égi örökségemet, hanem eljussak egykor annak birtoklására, a Te gyermekeid közé. Amen.

22. nap

AZ ÖRÖMÖKET ADÓ KIN

Elmélkedés

1. Előkép: Nagyot vétett egy királyfi atyja és hazája ellen. Pénzért elárult valami titkot az ellenségnek. Háború tört ki utána és a királyfi az ellenség fogságába került. Szerettek volna egy s más hadititkot megtudni tőle, de a királyfi hallgatott. Hiábavaló volt az ígéret, hiába a fenyegetés. Megkínózták: tüzes vassal sütögették testét. A királyfi a szörnyű kínok között így szólt: „Örülök, hogy szenvedhetek! Jóváteszem ezzel némileg azt a nagy gyalázatot, amelyet királyi atyám nevére és a magam becsületére hoztam! Csak égessetek! Nem is gondoljátok, milyen szolgálatot tesztek nekem!” És örömmel tűrte a rettenetes fájdalmakat.

2. Kifejtés: Ez a királyfi nagyot vétkezett. Atyját és a maga becsületét csúnyán bemocskolta. Belátta tettének helytelenségét és amikor alkalom adódott, hogy bánatát kifejezésre juttassa, megtette. Allotta,

hogy az ellenség megkínozza és bár agyrengetően szenvedett, mégis örült, hiszen legalább utólag megmutathatta, hogy mégis szereti királyi atyját és hazáját.

Hasonló ennek a királyfinak szenvedéséhez a szegény lelkeké. A bocsánatos bűn mocska ott van a lelkükön. Nem kicsinység ez, hiszen ez is a legfölségesebb Úristen megbántása. Lemosta bár lelkükről a szentgyónásban Jézus vére a halálos bűnt és megmentette őket a pokoltól, de ott maradt még az ideigtartó büntetés elszenvedésének kötelessége. Amikor a lélek számára a halál kioltja a földi élet lángját és meggyújtja az örökkévalóság szövétnekét, ennek fényénél egész máskép lát, mint előbb. Nemcsak látja, de teljesen belátja, hogy milyen hálátlan volt. Szinte maga is akarja, hogy jóvátegye legalább egy szemnyire undok eljárását. Meghajtja fejét a szenvedés előtt és örül, hogy vele Isten fölségét dicsőítheti. Ez az Isten dicsőítésének angyali útja oly fönséges, hogy a gyötrellem elenyésző semmiség hozzá képest. Szeme könnyezik, de a könnyben nemcsak a fájdalom, hanem az öröm is csillog.

3. Alkalmazás: Fölismerem és elismerem a tisztítóhely szenvedéseiben az Isten végtelen jóságát. Igazságossága lesujt és elégtételül szenvedést szab a lélekre, de jósága ennek keserűségébe is az öröm egy cseppjét önti.

Ennek fölismerése megadja számomra a földi szenvedések helyes fölhasználási módját. Ember vagyok; a szenvedés, melyet a megpróbáltatás keresztje vág vállaimba: fáj. Amde bűnös is vagyok és a szenvedést Isten megbántásának némi elégtételül is tekinthetem. És ennek tudata könnyíti, sőt édessé teszi a fájdalom keserveit.

4. Gyakorlati föltételek: Ma és holnap micsoda szenvedés is vár reám? Eltűröm és vigasztalni fog a gondolat, hogy bűneimért is szenvedek.

Ima

Úr Isten! tudom, hogy hatalmad mindenható és azt is látom, hogy e tulajdonságodat igazságosságod és irgalmasságod át- és áthatják. Igazságosságod írja elő a szenvedő lelkek bűnhődését; irgalmas jóságod kelti föl a lelkekben az érzést, hogy elégtételi szenvedésük érték és mindenhatóságod egyesíti e kettőt abban az örömteljes fájdalomban, amelyik a tisztítóhelyet a boldogság honává is avatja. Aldom, Atyám, e jóságodat és esdve kérlek, add, hogy az élet által reám bocsátott megpróbáltatásokat én se tekintsem csupán a fájdalom for-

rásainak, hanem boldogságot is találjak abban, hogy nehézségeiket bűneimért is viselem. Arra is kérlek még, irgalomnak Istene, hogy a szenvedő lelkekben, különösen... lelkében erősítsd az éretted való türelem boldogságát és általa tedd könnyebbé büntetésük terhét. Amen.

23. nap

A BENSŐSÉGES „MIATYÁNK”-OK

Elmélkedés

1. Előkép: Egy népes családba látogató érkezett. Régi ismerős, akit évek óta nem láttak. Végigkedveskedte valamennyiöket. Az öreg nagymamát is, aki már alig látott és a hosszú, munkában töltött élet után alig bírt mozdulni. A vendég, hogy valami szépet mondjon, megjegyezte, hogy milyen jó is most a nagymamának, a sok vesződés után élvezni a nyugalmas pihenést. Az öreg élénken tiltakozott. „Dehogyan pihenek én, dehogyan pihenek! — mondotta. — Hiszen annyi a dolgom, hogy szinte alig győzöm.” — „No ugyan mit dolgozik a nagymama?” — kérdezte tőle a vendég. „Mit ám! — válaszolta titokzatosan a család agg feje. — Hiszen négy gyermekem, tizenkét unokám van, mennyit kell énnekem ezekért imádkozni! Aztán meg itt vagyok én magam. Az életben bizony csak úgy röviden dicsérgettem az Istent és most pótolnom kell. Biz’

nem egyszer éjtszakára is marad végezni-való!"

2. Kifejtés: Annak a jó öregnek testére ráborult az aggság gyengesége. Szeme már nem fogta föl a földi fénysugarakat, tagjai már nemigen hajoltak a földi munkára. De megmaradt még a lelke készsége. Ez még tudott „dolgozni” és ennek még bőven akadt „munkája”. A lélek Isten alkotása és kötelessége, hogy dicsérje Teremtőjét. A lélek Isten gyermeke és tud beszélni Atyjával, tud kérni tőle és az atyai jóság hallgatja és meghallgatja a gyermeke szavát. A lélek tud imádkozni és könyörögni. Az Isten pedig hallgatja szavát.

A szenvedő lelkek számára megszűnt a földi gond és munka. Nekik csak a lelkük maradt meg és a föltámadás után visszakapják majd megdicsőült testüket is. De az a test sem fog már törődni a földiekkel, mert Isten jósága egy örökkévalóság idejére ellátta már mindennel. Odaát már nem kell szőni, nem kell fonni, nem kell a holnappal törődni. Minden erejével és munkaképességével él azonban a lélek. Ez munkálkodik. Munkája a Teremtőjének, az irtalmas Megváltójának, az örök élet kegyelem-csillogását adó Megszentelőjének áldása, dicsőítése és imádása. A lélek — a szenvedő lélek is — állandóan imádkozik.

Imádkozik ön maga nevében, mert ez a dolga; imádkozik a földiekért, mert roko-

nai, felebarátai maradtak ezek, akikkel az Úrban össze van kötve. Imája eljut az Úr trónusához, sokat kieszközölhet, mert az ima szavára hallgat Isten, csak egyet nem tehet. Nem szerezhet érdemeket a túlvilági léleknek. És így nem fizetheti vele némi ellenértékként sem a tartozását. Az ő számára a halállal az érdemszerzés ideje lejárt; számadása lezáródott. Ami utána következik, az már fizetés és kötelességteljesítés, de nem érdem. Az Isten örök boldogsággal fizet néki, ő szenvedéssel fizet az Istennek és a munkája — miként az angyaloknak — az Úr dicsőítése.

Soha a földön senki oly bensőségesen nem imádkozta el a Miatyánkot, mint a szenvedő lelkek rebegik. Ők már igazán tudják, hogy Isten mindnyájunknak jószágos Atyja, csak az fáj még nekik, hogy égi trónusát elválasztja tőlük a tisztítóhely kapuja.

3. Alkalmazás: Bizony az emberi gyarlóság és a földi törődés kevés időt hagy az imára. Örömmel veszem tudomásul, hogy a szenvedő lelkek imádkozhatnak énérettem is.

4. Gyakorlati föltételek: Hogy biztosan könyörögjenek énérettem is, én is könyörögök érettük. Ma elvégzem a keresztsutat (— vagy más hosszabb ájtatosságot —) és érettük ajánlom föl.

Úr Isten! ki dicsőítésedre teremtetted mindeneket és akinek hatalmát magasztalják ég, föld és angyali seregek, szeretettel fogadod az emberi lelkek hódolatát is. Égi fölségedet a belátás erejével imádják és dicsőítik a szenvedő lelkek, akiknek számára megszűntek a földi élet lenyűgöző gondjai és a test gyengeségei. Tudom, Atyám, hogy az ő imájuk nem érdemszerzés már, hanem kötelesség- és hivatásteljesítés, de azt is tudom, hogy jóságos Szíved hallgatja és meghallgatja szavukat. Vedd kegyesen érettem, a Te gyarló szolgádért trónod elé vitt esdeklésüket is és viszonzásul ne társítsd el az én tökéletlen áhítatomat sem. Amen.

24. nap

NE MENJÜNK EL MELLETTÜKI

Elmélkedés

1. Előkép: Az irgalmas szamaritánus örökszép példabeszédét nem felejtheti el senki sem. Csak a példáját követik kevesen.

Ott feküdt az út szélén vérébe fagyva, sebekkel borítva a szegény utas. Semmije se maradt, még rajtalevőjét is elvitték és egyetlen tagját sem bírta mozdítani. Csak nyöszörgött. Mit érezhetett, amikor részvétlenül ment el mellette a zsidó pap és a levita?! Aztán jött a szamaritánus. Megvetett fajta, mint nálunk a vándor-cigány. Ez segített. Óvatos kézzel tisztította meg a sebeket, köpenyébe takarta és magával vitte...

2. Kifejtés: Mint várhatta az a kirabolt és sajgó sebektől borított ember, hogy segítsen rajta valaki. Önmagával tehetetlen volt. Csak a szemével nézte esdően a láthatárt és a kín eltorzította az arcát, midőn látta, hogy a pap is és a levita is tovább

mennek könyörület nélkül. És még a nyögése is áldás akart lenni, amikor kinyújtotta feléje kezét a szamaritánus.

A szenvedő lelkek is ilyenféle lelkülettel gyötrődnek. Önmagukkal tehetetlenek, mert számadásuk lezáródott és számukra az érdemszerzés ideje lejárt. Hiszen a halálnak ez épp az egyik tulajdonsága, hogy mint a rabló, akarat ellenére is elveszi az embertől legnagyobb értékét: a lelki vagyron szerző életet. Őrajtuk csak mások könyörülete segíthet: Istené és az embereké. És az Isten oly irgalmas, hogy még ebben is hallgat gyermekére: az imádkozó élő emberre.

Mint fájhat a szenvedő lelkeknek, amikor hiába várják ezt az imát. Amikor szeretteik csak könnyeket ontanak, sajnálkozva emlegetik őket, de hibás részvétükben nem segítenek rajtuk. Mit érezhet a kút hideg vizében vergődő szerencsétlenül járt, akinek gyermekei és hitvese ott sírdogálnak a kút kávéjánál, de kötelet nem engednek le hozzá, hogy megszabadulhasson? A szenvedő lélek fájdalma elhagyatottsága miatt, ennek százszorosa lehet.

3. Alkalmazás: A zsidó pap és levita kegyetlen részvétlensége visszataszító. Hasonló ehhez a meghalt szeretteiket cserbenhagyó rokonoké és barátoké. Én nem akarok ilyen lenni! Én segíteni fogok rajtuk!

4. Gyakorlati föltételek: Segítésemben

bőkezű akarok lenni. A legnagyobb segítséget: a szentmisét és szentáldozást ajánlom föl érettük. A napokban misét hallgatók e célra és áldozni fogok.

Ima

Úr Isten! néked köszönheti e föld minden lakója létét és Te úgy rendezted el teremtményeidnek viszonyait, hogy a rokonság és barátság köteléke fűzze szorosabbra őket. Tudom, Uram, hogy e földről országodba szólított emberek számára e kötelék semmiség ahhoz az áldott bilincsekhez képest, mellyel magadhoz kapcsolod a lelkeket. Azt is tudom, Atyám, hogy e köteléket az én számomra nem bontotta fel szeretteimnek halála, hanem fokozottabb mértékben kötelelességem most segíteni rajtuk, amikor tehetetlenül epekednek boldogító látásod után. Kérve-kérlek, mindenható és könyörületes Úr Isten, tekints kegyesen esdeklésemre és a tisztítóhelyen szenvedő rokonaimnak, különösen... lelkének adj enyhülést. Amen.

25. nap

AZ ÉG KAPUKULCSA

Elmélkedés

1. Előkép: Lélekben ott állok a Kálvárián a kereszt közelében. Nézem Jézust. Fölemeli az ég felé töviskoszorús fejét és szemei Atyja trónusát látják. A vére pedig csergedezik sebeiből, végigfut egyik-másik csepp a keresztfán egész a földig és az beissza. Hallom Urunk szavát: „Atyám! bocsáss meg nekik!...” A bűnösökért könyörög. Onnét, a keresztről, hogy a bocsánat után nyíljék meg számukra az isteni irgalom és az ég. Hitem mondja, hogy az Atya meghallgatta a Fia kérését.

Ha ugyanakkor ott lehettem volna én is és megszólalhattam volna? Ha a bűnösökért bemutatott keresztáldozat elfogadásakor közberebeghettem volna azoknak nevét, akik e vér árán való szabadulást epekedve várják? Az Atya a világtörténet legnagyobb percében nem hagyta volna meghallgattatlanul szavamat.

2. Kifejtés: Az Úr Szíve szerető szív; az Úr hatalma mindenható, hiszen ő Isten.

Szeretete oly nagy volt, hogy érettünk, bűnösökért vállalta a véres keresztdozatot. Azért tette, hogy azzal a keresztfával mint kulccsal kinyithassa számunkra az ég bűnnel bezárt ajtaját. És ez a szeretete nem egy pillanat nagy tetteirelobbanása volt csupán, hanem állandó, ma is tartó áldozatra készség. Jézus úgy szeret bennünket, érdemtelen bűnösöket, hogy akárhányszor, százmilliószor is kész érettünk vérént ontani.

Jézus mindenható Isten, tehát meg is teheti ezt. Ő föl tudja magát áldozni milliószor és milliószor, újra és újra, hogy ismét és ismét reá tekinthessen az Atya, érettünk ily ellenállhatatlan módon könyörgő Fiára.

És ezt teszi a szentmisében.

A keresztt alatt nem állhattam ott; nem küldhettem Urunk vére csepegésével kísértén esdeklésemet az Atya trónusához. A keresztdozat megújulásánál; a szentmisénél azonban ott lehetek és végtelen értékével együtt eljuttathatom imámat, följajánlásomat a szenvedő lelkekért is a könyörülő Isten trónusához. Jóságos Szíve nem veti meg az ember pusztá kérését sem, hát akkor milyen szeretettel kell hogy fogadja azt a könyörgést, amely a keresztdozatának bemutatását kíséri.

3. Alkalmazás: Belátom, hogy minden égbe küldött esdeklés között a legelső: a

szentmise. Ebben nemcsak az ember imája száll az Úrhoz, hanem maga Krisztus áll keresztreszegezetten Atyja elé. Ha tehát a szenvedő lelkekért kérni akarom az Atyát, legjobban teszem, amikor szentmisét mondatok érettük, vagy szentmisét hallgatva, a megholtakért ajánlom föl a keresztáldozat megújítását.

4. Gyakorlati föltételek: Ha anyagi eszközeim engedik, szentmisét mondatok a szenvedő lelkekért. Ha ez nehézségekbe ütközik, egyik-másik szentmisehallgatásomat érettük ajánlom fel.

Ima

Úr Isten! kinek bűn által megsértett fölségét Jézus véres kereszthalála kiengesztelte, hálát adok, hogy ezt a végtelen értékű áldozatot a szentmisében naponta ezerszer és ezerszer vérontás nélkül megisméltetted. Érzem, Uram, hogy az én imám gyarló, hiszen bűnös embernek szava, de tudom, hogy ha ezt az imát keresztáldozatod megújításához kapcsolom, értéket nyer, amint az aranyba olvasztott réz is értékesebbé válik. Ne is annyira az én imámra tekints, Atyám, hanem annak a sok szentmisének kincsét becsüld meg, melyet

naponta szent Fölségednek bemutatnak
és érettük légy kegyes a szenvedő lelkek-
hez, különösen... lelkéhez. Engedd, hogy
szent Fiadnak, a mi Urunknak keresztje
megnyissa számukra az eget. Amen.

26. nap

FOLYAMODVÁNY A VENDÉGHEZ

Elmélkedés

1. Előkép: Képzeljük el, hogy egy király meglátogatja valamelyik egyszerű alattvalóját. Leveti uralkodói köntösét és közönséges ruhát ölt, kíséretét is otthon hagyja, nehogy a nagy fénnel zavarba hozza azt, akit meglátogat. Bekopog és betér, mint ahogy más földi ember szokta tenni. A megtisztelt polgárember odavan az örömtől. Legszebb szobájába vezeti az uralkodót és hódolattal áll előtte. Amikor látja, hogy az milyen kegyes hozzá, milyen leereszkedően beszél övele, nekibátorodik. Van neki egy szerencsétlen fia, aki megtévedt és most a tömlöc mélyén sínylődik. Évek óta bűnhődik már. Az apa előadja alázatos kérését: ha már így megtisztelte a király a szolgáját, terjessze ki jóságát érdemtelen fiára is: adjon néki kegyelmet. Az a király, aki így látogatta meg alattvalóját, nem fogja visszautasítani e folyamodványt sem. Lehet, hogy egészen megkegyelmez a fo-

golynak; lehet, hogy büntetésének egy részét elengedi. De valamit enged, az bizonyos.

2. Kifejtés: Az ég és föld Királya a szentáldozáskor jön vendégül hozzánk, szolgáláshoz. Elhagyja égi fényességét és otthagyja az angyalok kísérő udvarát. Köntöséül a kenyér külső színét ölti magára és kíséretül az áldoztató papot viszi csupán. A szentostyában betér alattvalójához és készségesen hallgatja annak hódolatát, de hallgatja keserveit, panaszait és kéréseit is. Az az Üdvözítő, aki ennyire leereszkedik, bizonyosan jóságos és készséges szívű. Vendégségének pillanatai a kegyelem és kegyesség idejét is jelentik.

Sok ember van, sőt nem egy gyakori áldozó is akad, akik nem gondolják meg, hogy azok a percek, melyek alatt szívükben lakozik az Oltáriszentség által az Úr Jézus, milyen alkalmas idő. Az ilyenkor előadott kérelmek különösen készséges jóságra találnak.

A szentáldozók között egy sincs olyan, akinek valakije a túlvilág börtönében: a tisztítóhelyen epekedve ne várná szabadulása óráját. Alig van ember, akinek nincs elhunyt rokona, barátja, de mindenkinek van felebarátja. Az a szegény lélek is, akinek ma már ismerőse sem él a földön, mindannyiunknak embertestvére. Oktalan mulasztás bizony, ha a szentáldozás idejét

ki nem használjuk és akkor nem kérjük a hozzánk betért Jézust, hogy kegyelmezzen nekik.

3. Alkalmazás: Értem és belátom, hogy a szentáldozás a kegyelem bőséges áradásának ideje. Nemcsak abban az értelemben, hogy a hozzánk betérő Jézus növeli lelkünkben a megszentelő malasztot, hanem azért is, hogy ily közelségben és egyesülésben különös bensőséggel imádkozhatunk hozzá. Maga a szentáldozás pedig Urunknak hő óhaja és ha ennek teljesítését megholtjainkért ajánljuk föl, kedvét téve, jószágára számíthatunk.

4. Gyakorlati föltételek: A következő napok valamelyikén áldozni fogok és annak kegyelmeit a szenvedő lelkekért ajánlom föl.

Ima

Úr Isten! ki megváltásunkra szent Fiadat küldötted e földre, alázattal hálát adok e nagy jószágodért. Imádom Fölségedet ezért a nagy kegyességedért, de azért is, hogy Jézus nemcsak emberi testben szállott közénk, hanem az Oltáriszentségben szívünkbe is betér. Tudom, Uram, hogy aki ekkora leereszkedésre képes, nem veti meg gyarló gyermekének kérését. Ettől indít-

tatva könyörgők hozzád, hogy amily kegyességgel jössz a bűnbánó emberek szívébe, ugyanolyan irgalommal engedd a szenvedő lelkeket, különösen... lelkét mihamarabb boldogító látásodra. Amen.

27. nap

ADÓSSÁGTÖRLESZTÉS A VÉGTELEN KINCSBŐL

Elmélkedés

1. Előkép: Elképzelek egy országot, amelynek uralkodója hatalmas kincstár fölött rendelkezik. E kincstárnak nagy része a király fiának volt köszönhető, aki életét áldozta föl, hogy megszerezze. De szaporították a drágaságokat annak az országnak előkelői is, akik bőséges szerzeményeiket nem éltek föl, hanem a kincstárra hagyták. A király aztán eltávozott országából és birodalmát kincstárával együtt egy megbízottjára bízta.

Történt aztán, hogy az országnak egy polgára idegen birodalom fogságába esett. Keservesen gyötrődött a tömlőcben és epekedve várta szabadulását.

A király megbízottja kivett egy részt a kincstárból — meg sem látszott, hiszen annyi volt benne — és elküldötte az idegen birodalomba. „Kérlek, uram, — izente a másik ország uralkodójának — fogadd el

ezt a kincset váltságul azért a fogolyért." A királynak tetszett a kincs, de úgy találta, hogy nem elegendő még, hogy szabadon bocsássa foglyát, azonban igazságos, de egyben kegyes lévén, büntetésének egy részét elengedte. A szegény rab pedig ujjongott örömében és áldotta jótevőit, mert kínjának hátralévő ideje megrövidült.

2. Kifejtés: Ennek a földnek van egy nagy, végtelen kincse. Üdvözítőnk kereszt-halála ez a drágaság. Értéke oly nagy, hogy ha az egész világmindenség aranyával és drágaságaival együtt milliószor akkora volna is, porszemnek számítana vele összehasonlítva. Ezt a kincset aztán növelték még a Jézus lábanyomába lépő szentek érdemei is. Ebből a kincsből élünk valamenynyien, mert Jézus érdemeiért kegyes hozzánk bűnösökhöz az igazságos Isten.

A kincs birtokosa: az Úr Jézus eltávozott e földről; de éltető drágaságát nem hagyta sáfár nélkül. Anyaszentegyházát tette meg a kincs őrzőjéül és annak fejét, Péter utódát: a pápát bízta meg kezelésével.

Az Egyház Jézus érdemeinek végtelen kincsét gondosan kezeli. Ad belőle azoknak, akik valami áhítatos jócselekedettel érdemet mutatnak föl. Ezt a juttatást búcsúengedésnek nevezzük.

Az Egyház azonban az örök hazába eljutott gyermekeiről: a szenvedő lelkekről

sem feledkezik meg. Közvetlenül már nem rendelkezik fölöttük, de a búcsúengedélyezést reájuk is kiterjeszti. Az élő hívek a búcsú föltételéül megjelölt áhítatgyakorlatok elvégzésével kérik az Egyházat, hogy Krisztus érdemeinek kincseiből juttasson egy morzsát a szenvedő lelkeknek is. Az Egyház pedig odajárul a Magasságbeli trónusához és szent Fiának érdemei alapján kegyelemért esdekel számukra. Az irgalmas Isten pedig nem utasítja el azt a kérést, amelyet Jézus vérehullására hivatkozva rebegnek el. Hogy mennyit fogad el belőle és mennyit enged el a szegény lelkek büntetéséből, az már az ég titka.

3. Alkalmazás: A búcsú áldott segítsége a szenvedő lelkeknek. Sajnos azonban, az élők manapság nem méltányolják eléggé és így a tisztítóhely lakóinak nincs oly bőséges részük benne, mint kívánnák.

4. Gyakorlati föltételek: Lehetőség szerint olyan imákat és áhítatgyakorlatokat ajánlok föl a szenvedő lelkekért, amelyeket búcsúkkal kapcsolt össze az Egyház.

Ima

Úr Isten! kinek bűnök által megbántott fölségét szent Fiadnak vérehullása és kereszthalála kiengesztelte, tudom, hogy ma is kegyesen veszed Anyaszentegyházunk

közbenjárását, aki Jézus nevében és Jézus érdemeire támaszkodva járul színed elé. Aldalak, Uram, fönséges engesztelékenységedért, hogy Jézus helytartójának szavára föloldasz bennünket megérdemelt ideiglenes büntetésünk alól és ugyanezt teszed kérésünkre az elhunyt lelkekkel is. Én tudom, hogy érdemtelen szolgád vagyok, mégis bizalommal terjesztem trónusod elé mindazokat a jótetteket, imákat és áhítatgyakorlatokat, amelyekhez Anyaszentegyházunk búcsúkat fűzött, mert Jézus érdemeinek kincsei adják értéküket. Kérek, Atyám, fogadd kegyesen gyarló búcsúáhítatomat és érettük kegyelmezz a szenvedő lelkeknek, ... lelkének, hogy irgalmasságodat mihamarabb trónusod körül magasztalhassák. Amen.

28. nap

A KÉRVÉNY HELYETTÜK

Elmélkedés

1. Előkép: Az egyiptomi József ott szenvedt a tömlőcben. Hiába várta a szabadulást, szóba sem állottak vele. Minden reménye a király főpohárnokában volt, aki együtt szenvedett vele a fogságban, de a kiszabadulás előtt állott. Szinte rimánkodva kérte: „De megemlékezzél ám rólam, ha jól leszen sorod s cselekedjél irgalmasságot vélem; beszéld rá a fáraót, vitesen ki engem ebből a tömlőcből...”

Azután kiszabadult a főpohárnokmester, József pedig remegve várta, hogy könyörög-e a fáraónál érdekében? Nem várt hiába: a főpohárnok megemlékezett róla. És József megszabadult.

2. Kifejtés: Nehéz az elhagyott rab sorsa. Az ítéletet kimondták reá és sem ő magának, sem azoknak, akik körülveszik, nincs módjukban, hogy enyhítsenek rajta. A büntetés idejét rövidíteni csak a bírónak lehet. Amde, a rab nemigen juthat már eléje!

Tehetatlenségében másban nincs már reménye, mint övéiben. Talán azok majd kérvényt írnak az érdekében. Talán rimáncodnak a bírónál és annak megesik a szíve, talán változtat az ítéleten... Ha aztán a rokonok valóban kérvényt adnak be, ha nap-nap után kegyelmet kérnek a bűnhődő számára, megindul a bíró szíve és megkegyelmez. Kérvényezés nélkül nem történt volna meg ez!

Hasonló a szenvedő lelkek helyzete a rabokéhoz. Reájuk kimondotta Isten igazságossága az ítéletet és azon a lelkek nem változtathatnak. Az Úr azonban nemcsak bíró, de jóságos atya is. A földön élő gyermekeinek könyörgése nyitva éri szívét és meghallgatásra talál.

Szólnunk kell tehát hozzá és ez az Istenhez-szólás az imában történik.

Mint lehetik azok a szegény, szenvedő lelkek, hogy megy-e a földről ilyen imafolyamodvány az ő érdekükben. Mifelénk sóhajtoznak a Szentírás szavával: „Könyörüljete rajtam, oh könyörüljete rajtam, legalább ti: az én barátaim, mert az Úr keze érintett engem!” És hogy ujjonganak, amikor imáink fölfelé szállnak az irgalmas Isten trónusa felé.

3. Alkalmazás: Az ima kötelesség; az irgalmasság is kötelesség. Nem térhetek tehát ki az elől, hogy a szenvedő lelkekért

imádkozzam, mert általa e két kötelességemet egybefoglalva teljesítem.

4. Gyakorlati föltételek: A szenvedő lelkékért való imámat nem hagyom eztán kényemre-kedvemre. Rendszeresen beosztom napi imáim közé. Egy Miatyánk és egy búcsúval járó röpima naponta kijut majd nekik.

Ima

Úr Isten! aki jóságos Atyja vagy minden embernek, de jogosan megköveteled, hogy kéressel járuljunk színed elé, leborulva imádlak. Hiszem, Uram, hogy különös örömedet találod azokban a könyörgésekben, melyeket az elhunytakért küldünk feléd, mert bennük imádásodon kívül irgalmas szeretetünk is kifejezésre jut. Ilyen lélekkel esedezem előtted, kegyesség Istene! Kérve-kérlek, enyhítsd a szenvedő lelkeknek és különösen... lelkének gyötrelmeit. Add, hogy várákozásuk emésztő ideje megrövidüljön és ők nagy irgalmasságod által bejuthassanak örök látásodra. Amen.

29. nap

A KÉTSZERES ALAMIZSNA

Elmélkedés

1. Előkép: Hallom az Úr Jézus szavát: „Arról ismernek meg az emberek, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretettel lesztek egymás iránt!” Hallom azt is, ahogyan az irgalmasság gyakorlását kötelességévé teszi övéinek.

Emlékszem arra is, hogy a régi keresztények miként kapcsolták össze a kettőt: a szeretetet és irgalmasságot. Nem volt közöttük éhező, mert akinek volt, megosztotta kenyerét a szűkölködővel. Nem volt közöttük hajléktalan, mert befogadták hittársai. Nem volt mezítelen, mert juttatott néki az, akinek két köntöse volt. És mind ezt Jézus kedvéért tették, mert megemlékeztek szaváról: „Amit a legkisebbel tesztek az én nevemben, nekem cselekszitek!”

2. Kifejtés: Az irgalmasság gyakorlása a szeretet cselekedetre váltása. Nem lehet ugyanis szeretet abban, aki elnézi, hogy más nyomorog és nem segít rajta, bár meg-

tehetné. Még a pogány szíve is hajlik erre, mert az Isten minden ember szívébe beleoltotta az irgalmas szeretetet.

A keresztyén azonban nemcsak azért gyakorolja az irgalmasságot, mert a szíve unszolja reá, hanem elsősorban azért, mert Üdvözítőnk követeli. Nálunk tehát az irgalmasságnak nem csupán érzelemből kell kiindulnia, hanem öntudatos kötelességteljesítésből. Jót kell tennünk a szűkölködőkkel, mert Jézus így akarja.

A mi Üdvözítőnk azonban nagylelkű is. Előírja, hogy érette szeressük embertársunkat, de a jótett érdemét meghagyja a mi birtokunkban. Megtarthatjuk önmagunknak vagy följánlhatjuk más célra is. Hiszen az erény olyan, mint egy szépséges virág: pompája a természet Urának hatalmát dicsőíti, de illata az embereké.

Az irgalmas szeretet cselekedete is ilyen. Indítóoka az Úr Jézus, érdeme a mienk, de ezt az érdemet följánlhatjuk az Istennek is. Trónja elé helyezhetjük, miként az imádságot, hogy kedvét lelje szépségében és kegyes legyen láttára. Följánlhatjuk, hogy nemesszívűségünket érette valami kérésünk teljesítésével viszonzza.

Sok minden lehet, amit így kérhetünk, hiszen az emberi szív vágya és az emberi élet szükséglete millió. Ott van közöttük elhúnytjaink nehéz sorsa is. Lelkeik Istentől távol szomorkodnak; életük a szenved-

dés; idejük az epekedő várakozás; hajlékuk az önmagukkal való tehetetlenség. Mindezen pedig egyedül csak Isten segíthet. És segít is, ha kéri rá.

Ime tehát, az irgalmasság cselekedete kétszeres alamizsna is lehet! Szeretetet gyakorolunk azzal az embertársunkkal, akinek földi kínján enyhítünk általa és szeretetet gyakorolunk azzal a szegény lélekkel is, akinek szabadulásáért az irgalmas Isten trónja elé helyezzük tettünk érdemét.

3. Alkalmazás: Az irgalmasság gyakorlását nem szabad csak olyan, tetszésemre bízott jócselekedetnek tekintenem. Kötelesség ez, amely ha hiányzik életemből, a mulasztásnak bűne terheli lelkemet. Megjegyzem, hogy ezt a kötelességteljesítést még másképp is kamatoztathatom. Érdemét fölajánlhatom az Úrnak és viszonzásul kegyelmet kérhetek a szenvedő lelkek számára.

4. Gyakorlati föltételek: Szegény vagyok, de mégsem oly szegény, hogy kenyeremből egy falatot ne törhessek a nálamnál is szegényebbnek. Megteszem! Ha nehézség szűkös viszonyaim között az alamizsna, önmegtagadással kiszorítok mégis valamit. Érdemét pedig a szenvedő lelkekért ajánlom föl.

Úr Isten! Te vagy a legirgalmasabb lény! Bűneink miatt elvesztettük jogunkat minden jóra és nagylelkűséged mégis ellát bennünket, érdemteleneket. Ime, Atyám, irgalmassággal viszonzotad a mi gonoszságunkat. Tudom, hogy hasonló irgalmasságot kívánsz tőlünk, méltatlan gyermekeidtől is és azt is tudom, hogy alamizsnánk érdemét bőkezűen jutalmazod. Kérlek ezért, Uram, tekints kegyesen azokra a jótettekre, amelyeket szegénységem filléreivel teszek és ennek érdeméért könnyíts a szenvedő lelkeknek, különösen . . . lelkének sorsán. Enyhítő balzsamként hullasd jóságodat epekedő és mennyországod után vágyó szomszúságukra. Amen.

HOGY RAJTAM IS SEGITSENEK

Elmélkedés

1. Előkép: Egy gyenge akaratú ember gyakorta megfélemedezett magáról. Tudta ő, hogy a földön nincs maradandó hajléka, mégis túlbecsülte a világ örömeit. Hogy a föld és test mulandóságára, azaz igazi értékére figyelmeztesse önmagát, egy koponyát vásárolt és a következőket írta annak csonthomlokára: „Voltam, mint te és leszel, mint én!”

Úgy vélem, hogy ha a jó Isten egy szenvedő lelket hozzám engedne e földre és az okulásomra csak egy mondatot szólhatna, ugyanezt mondaná. Sőt fülembe kiáltaná: „Voltam, mint te, leszel, mint én!”

2. Kifejtés: Halálom bizonyos. Csak azt nem tudom, hogy mikor toppan be hozzám Isten ítéletre idézésével a csontváz-küldönc. Lehet, hogy most patkolják azt a lovat, amelyik koporsómat a temetőbe viszi. Lehet, hogy épp most nyiszálja a fűrész azt a deszkát, amelyikből porladásom földi

hajléka készül. Lehet, hogy most tekerték orsóra azt a fonalat, amelyikből a szemfödőmet szövik. Lehet, hogy egy év múlva... lehet, hogy tíz év múlva történik ugyanez. De lehet, hogy már megtörtént és holnap már porhüvelyem eltakarításával lesznek elfoglalva enyéim és nékem meg oda kell állanom az ítéletre.

Mi is lesz velem? Remélem, hogy kegyelemben és Isten szeretetében ér el a vég. De gyarlóságaimat és megbocsátott bűneimet is ismerem. Sőt ismerem jótetteimnek és elégtételnyujtásomnak kurta jegyzékét is. Sírtam, de enyhülésért és nem azért, hogy téged engeszteljelek, Uram! Szenvedtem, de jajgatva, sópánkodva s nem azért, hogy érdememül írd föl, Uram! Fohászkodtam, de azért, hogy kedvemet teljesítsd és nem azért, hogy megbántott fölségedet kárpótoljam, Uram! Összeremegek, mert tudom, hogy üres kézzel és nagy tartozással lépek eléd, Uram! Mi lesz énvelem?! Rádöbbenek arra, ami odaát vár reám: szegény, magárahagyatott lélek leszek, akinek a kenyere a szenvedés lesz, és ideje az epedő várakozás.

Amde tudom azt is, hogy az irgalmasok irgalmasságot nyernek. Maga az Isten fog gondoskodni arról, hogy szava valóra váljék.

Ha én irgalmas vagyok e földön, Isten kegyelme irgalmat kelt egyik-másik földi szívben irántam, ha már odaát leszek. Ha

szerető kegyelettel könyörögők most a szenvedő lelkekért, az Úr támaszt majd olyanokat is, akik énérettem is könyörögnek, amikor már én is porló test és szenvedő lélek leszek.

3. Alkalmazás: Ha megremeg is a lelkem jövő sorsom tudatára, miként az anyának simogató keze megnyugtatja félő gyermekét, engem is lecsendesít a reménység, hogy irgalmas kezek kulcsolódnak egykor imára érettem. És ez sarkall is, hogy csak minél többet tegyek azokért, akik már szenvedik ugyanazt, ami az én sorsom is lesz.

4. Gyakorlati föltételek: Fölteszem magamban, hogy minden évben egyideig — egy hónapig, egy hétig, ahogy tudom — ájtatosságot végzek a tisztítóhelyen szenvedő lelkekért.

Ima

Úr Isten! kitől minden élet származik és akihez minden lélek visszatér, leborulva imádlak és tudom, hogy egykor mint bírám előtt roskadok majd le trónusodnál. Félek, Uram, e számadástól, mert gyenge és esendő ember vagyok; de bízom is benned, mert Te az irgalom Istene vagy. Esdve kérlek, Atyám, add kegyelmedet, hogy e beszámolásra minél kevesebb tartozást és minél

több érdemet vihessek. Tetézd meg e jósgodat azzal is, hogy amikor már lezárod tetteimnek idejét, szeretteimnek irgalmas szeretete segítsen rajtam és röviditse majd meg szenvedéseimnek idejét. Amen.

II. RÉSZ

IMÁK ÉS ÁJTATOSSÁGOK

A MEGHOLT SZENVEDŐ LELKEKÉRT

Az itt közölt imák egy része dr. Szentgyörgyi
Jordán Károly „Cipruslombok” c. (Korda ki-
adása, 1922) imagyűjteményéből való.

KÜLÖNBÖZŐ IMÁK

Reggeli ima

Leborulok előtted, teljes Szentháromság és szívem mélyéből imádlak. Hálát adok sok jótéteményedért, melyekkel mindezideig elhalmoztál, különösen pedig, hogy ez éjen át megtartottál és minden bajtól megoltalmaztál. Mert hány ember szemére borult e sötét éjszakán a halál fátyola; hányan jelentek meg igazságos ítéleted előtt; hányan sodortattak a kárhozat iszonyú örvényébe! Míg engemet új napra felvirrasztottál, hogy megújult erővel haladjak a jóság, az igazság, az életszentség útján!

Ez új nap reggelén felajánlom neked lelkemet, testemet, mindenemet! Szenteld meg e napon minden gondolatomat, szavamat és cselekedetemet! Add kegyelmedet, hogy a mai napon híven kövessem szent parancsaidat; jámbor és istenfélő életet éljek s az erények ösvényéről soha le ne térjek!

Vedd kedvesen tőlem e napon minden szenvedésemet, viszontagságomat, imámat, önmehtagadásomat, alamizsnámat s vala-

mennyi jócselekedetemet, amelyekkel a tisztítóhelyen szenvedő lelkek vigasztalására jönni kívánok és fájdalmaik enyhítésére ezennel neked felajánlok! Ezért könyörgök hozzád most is, a te szent Fiad, az Úr Jézus Krisztus érdemei és a Boldogságos Szűz Mária esedezése által és az ő nevükben így sóhajtozom a Zsoltáros szavaival:

(50. zsoltár.)

Könyörülj rajtam, Isten, nagy irgalmad szerint,
És bő kegyelmeidben, vétkem töröld le mind.
Szennyétől ezt a lelket minél tisztábbra mosd,
A büntudat nem enged, nem hagy nyugodni most.

Hajh vétettem Tenéked, hogy megmutasd jogod
Rajtam, midőn a vétket szentül megbosszulod.
De ah, töröld el vétkem, bűnben fogant szülőm!
Te jót akarsz, ma nékem bölcs titkod tárva lőn.

Izsóppal hints be, kérlek, így megtisztulni jó.
Ah, moss meg és fehérebb leendek, mint a hó.
Súgjad fülembe, kérlek, hogy megbocsátsz nekem.
S üdv és gyönyörre ébred e csont, e gyásztetem.

Bűnömre ne tekints le, vagy ah, töröld le mind,
Lelket teremts e szívbe, hogy szent legyen megint,
Színed elől ne verj el, add vissza szent kegyed,
Üdvözítő kegyeddel előzz meg engemet.

Téged pedig kérlek, Uram, jöjj segítségére megholt híveidnek, kiket szent véreddel megváltottál.

Adj, Uram, örök nyugodalmat nekik és az örök világosság fényeskedjék nekik.
Nyugodjanak békességben. Amen.

Esti ima

Imádlak téged, Istenem, mindenem! És köszönetet mondok neked mindama kegyelemért, amelyekkel engem a mai napon elhalmoztál és minden bajtól megoltalmaztál!

Amint visszagondolok mai napomra, borzadva látom, hogy ismét vétkeztem ellened, Uram! (Itt gondold el aznapi bűneidet.) Bánom gyengeségemet, mert téged, jóságos Istenemet bántottalak meg általuk. Oh, bocsáss meg nekem!

Most pedig, hogy szent nevedben nyugalomra térek, engedd, hogy ez éjjelen szent Fiad Szívébe rejtőzhessem, hol jó Anyám, a Boldogságos Szűz Mária palástja fedjen be engem. S míg szent angyalaid őrködnek felettem, a te szent áldásod ott legyen mindig velem. Amen.

Jézusom, tebenned hiszek; Jézusom, tebenned remélek; Jézusom, téged szeretlek mindenekfelett! Neked élek, neked halok, egészen a tied vagyok, édes Jézusom!

Jézus, Mária, Szent József, nektek ajánlom szívemet, lelkemet. Jézus, Mária, Szent József, legyetek velem a végső küzdelemben. Jézus, Mária, Szent József, veletek

békével válják meg lelkem testemtől. Amen.
(300 napi búcsú.)

Most pedig, míg az álom befogja szememet, a tisztítóhelyen szenvedő lelkekre gondolok s a Zsoltáros szavaival nevükben így imádkozom:

(129. zsoltár.)

Mélységekből kiáltalak, oh Uram,
Uram, hallgasd meg szózatom!
Figyelj reám, kin átok súlya van,
Kit szörnyű bűn nyomorja nyom.

Uram! Uram, ha bűnt tekintenél,
Ki állna meg bosszúd alatt!?
De benned irgalomnak telje él,
Reménylem én irgalmadat.

S reményem ősigédben betelik,
Bizalmam ebben üdvre lell
A hajnal őrizettől éjjelig,
Bízzék Urában Izrael!

A váltság napja végre felderül,
Ha létünk irgalomra lelt,
Meváltja Isten minden terhétől,
Meváltja Isten Izraelt!

Téged pedig kérünk, Uram, jöjj segítségükre megholt híveidnek, kiket szent véred-del megváltottál.

Adj, Uram, örök nyugodalmat nekik és az örök világosság fényeskedjék nekik.
Nyugodjanak békességben. Amen.

Meghalt püspökért vagy papért

Isten, ki szolgálodat az apostolok utódjává titted, midőn őt püspöki (vagy papi) méltóságra emelted, engedd kegyelmesen, hogy a mennyei dicsőségben velük örökké örvendjen. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Meghalt szülőkért

Úr Isten, ki megparancsoltad, hogy atyánkat és anyánkat tiszteljük, könyörülj kegyelmesen az én elhunyt édesatyám és anyám lelkén; bocsásd meg nekik bűneiket és engedd meg, hogy egykor őket az örök világosság fényében viszontláthassam. Amen.

Meghalt testvéreinkért, rokonainkért és jótevőinkért

Isten, ki osztogatója vagy a kegyelemnek és örvendezel az emberek üdvözülésén, kérjük jószágodat, hogy testvéreink, rokonaink és jótevőink, kik e világból már elköltöztek, a Boldogságos Szűz Mária és minden szentek esedezése által az örök boldogság honába jussanak. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Elhunyt hitvestársért

Uram, ha te akartad volna, nem folynának ma szemeimből a könnyek isteni szí-

ned előtt; ha te akartad volna, még most is élne és mellettem volna kedves hitvestársam, akinek halála megtörte szívemet. De imádom szent akaratomat, melynek tervei kifürkészhetetlenek s mely még látszólagos szigorúságában is mindig irgalmas és könyörületes. Azért alázatosan meghajtom fejemet szent akaratom előtt és elfogadom kezedből a fájdalmas keresztet, mellyel oh Istenem, megterheltél engem! Csak arra kérlek, adj erőt nekem, jöjj segítségemre és könnyítsd meg annak hordozását!

Oh, Uram, emeld fel csüggedő szívemet; nyugtasd meg a hit vigasztaló gondolatával, hogy ne szomorkodjam, mint azok, akiknek nincs reménységük! Mert tudom én, oh Üdvözítőm, hogy te meggyőzted a halált, hogy aki benned hisz, az nem hal meg mindörökké s a tűnékeny élet csak egy álom, csak átmenet a jövő életre! Azt is tudom, hogy az a szent kötelék, melyet te magad kötöttél meg s azok az érzelmek, melyeket megáldottál, megszűnhetnek egy időre itt a földön, de újra felélednek ott az égben, ahol a halál által elválasztott hitvestársak ismét egyesülnek, hogy egymást többé soha el ne hagyják!

Azért fogadd be országodba, jó Atyám, azt, akit most is szeretek. Feledd el hibáit és minden gyarlóságait. Légy hozzá irgalmas és adj neki csendes, békés nyugalmat. Nekem pedig add szent kegyelmedet, hogy

e fájdalmas szenvedés és megpróbáltatás által megszentelve, ismét egyesülhessek szeretett hitvestársammal és veled, oh Istenem, akit mindenekfelett szeretek. Amen.

Meghalt gyermekért

Mindenható örök Isten! Ki megfoghatatlan rendelésed szerint kiszólítád gyermekünket az élők sorából, te tudod egyedül, mi válik mindenkinek javára! Azért mi, megszomorodott szülők, hálát adunk neked azon rövid örömért is, melyet a gyermek által nekünk élvezni engedtéel és megnyugodván szent intézkedésedben, elismerjük, hogy mikor őt magadhoz vetted, csak javát akartad, megszabadítva őt a gonoszlélek incselkedésétől, a földi élet mindenféle nyomorúságától s már most megjutalmaztad a mennyország örök békéjével! Engedd azért, jóságos Istenünk, hogy mi is arra törekedjünk, hogy elvonván szívünket mindattól, ami örök boldogságunk elnyerésében megakadályozhatna, egyedül Tebened és szent parancsaid teljesítésében keressük testi-lelki boldogságunkat, a mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Meghalt férfiúért

Hallgasd meg, Uram, könyörgéseinket, melyekkel irgalmadért esedezve kérünk,

helyezd N. szolgádnak lelkét, kit e világból elszólítottál, a béke honába és tedd társává szenteidnek. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Meghalt nőért

Kérünk, Uram! irgalmasságod szerint könyörülj N. szolgád lelkén, tisztítsd meg azt halandó életének minden szennytől és add meg neki, hogy részesüljön az örök boldogságban. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Ima Szent Józsefhez a tisztító-tűzben szenvedő lelkekért

Szent József! Jézus nevelőatyja, Máriának, a legtisztább Szűznek méltó jegyese, a szenvedőknek szeretetteljes gyámola és atyja! Bizalommal eltelve folyamodom hozzád és általad kérek segílyt azon szenvedő lelkek számára, kik a tisztító-tűz lángjai közt oly nagy kívánsággal vágyódnak Isten színelátására s az örök boldogság elnyerésére. Oh, könyörülj e szegény lelkeken, kik elhagyatottságukban esdve kérik irgalmadat, szüntesd panaszos sóhajaikat; vedd szívedre megható könyörgésüket. Valamint egykor Jézusnak és Máriának segítségükre siettél: úgy siess ezen epedő lelkek segítségére. Ők is Jézus drága vérével lettek megváltva és Mária, az irgalmasság anyja,

gyengéden szereti az árva lelkeket. Szabattítsd meg őket a tisztítótűz lángjától, rövidítsd meg siralmas kínjaikat, hogy veled és a dicsőült szentekkel az örök boldogságban Istent az egész öröklétén keresztül áldják és magasztalják. Amen.

**Ima a megholtakért a
Bold. Szűz Máriához**

Szentséges Szűz Mária, Istennek szent Anyja! és a mi Anyánk! ki Anyja vagy azoknak a szegény lelkeknek is, akik a tisztítóhelyen annyit szenvednek, gyermeki bizalommal fordulok szíved határtalan jószágához és esdve kérlek, eszközöld ki isteni Fiadnál, hogy azok a szegény lelkek, akik a szenvedés tűzében bűnhődnek és úgy tisztulnak, miként az arany az olvasztókemencében, az ő kereszttáldozatának végtelen érdemeiért megnyerjék azt az enyhülést és szabadságot, amely után epedve sóvárognak. Amen.

**Ima a megholtakért
a szenvedő Úr Jézus Krisztushoz**

Édes Jézusom! Kérlek ama véres verejtékedre, melyet a Getszemáni-kertben halálos félelmedben izzadtál, könyörülj a tisztítóhelyen szenvedő lelkeken.

Könyörülj rajtuk, Uram! Könyörülj rajtuk!
Édes Jézusom! Kérlek ama fájdalmadra,

melyet kegyetlen megostoroztatásodkor kiállottál, könyörülj a tisztítóhelyen szenvedő lelkeken.

Könyörülj rajtuk, Uram! Könyörülj rajtuk!

Édes Jézusom! Kérlek ama fájdalmadra, melyet tövissel való megkoronáztatásodkor elszenvedtél, könyörülj a tisztítóhelyen szenvedő lelkeken.

Könyörülj rajtuk, Uram! Könyörülj rajtuk!

Édes Jézusom! Kérlek ama fájdalmadra, melyet elviseltél, mikor a nehéz keresztet válladon a Kálvária hegyére vitted, könyörülj a tisztítóhelyen szenvedő lelkeken.

Könyörülj rajtuk, Uram! Könyörülj rajtuk!

Édes Jézusom! Kérlek ama fájdalmadra, melyet kegyetlen megfeszítettetésedkor kiállottál, könyörülj a tisztítóhelyen szenvedő lelkeken.

Könyörülj rajtuk, Uram! Könyörülj rajtuk!

Édes Jézusom! Kérlek ama iszonyú kínodra, melyet fájdalmas halálküzdemedben elszenvedtél, könyörülj a szenvedő lelkeken.

Könyörülj rajtuk, Uram! Könyörülj rajtuk!

Édes Jézusom! Kérlek ama végtelen fájdalmadra, melyet akkor éreztél, midőn a keresztfán lehajtvá fejedet, kiadtad lelkedet, könyörülj a tisztítóhelyen szenvedő lelkeken.

Könyörülj rajtuk, Uram! Könyörülj rajtuk!

Téged pedig kérünk, Uram, jöjj segítségére híveidnek, kiket szent véreddel megváltottál. Amen.

A haldoklóért

Kegyes és irgalmas Jézus, lelkek kedvelője, szentséges Szíved haláltusájára és Szeplőtelen Szűz Anyád fájdalmaira esdve kérlek, mosd meg véreddel mindazon bűnösöket az egész világon, kik most vívódnak a halállal s még ma kimúlnak. Amen.

Jézus halállal tusakodó Szíve, irgalmazza a haldoklóknak!

100 n. b. m., t. b. e. h., ha ezen imát egy hónapon át háromszor napjában különböző időben elmondjuk. XI. Pius, 1850 febr. 2.

Hét ima a megholtakért

1. Úr Jézus, életünk és föltámadásunk, aki mielőtt e földről eltávoztál, szent testedet és véredet és abban önmagadat hagytad nekünk: ezen végtelen nagy szereteted által alázatosan kérlek, könyörülj a megholt híveken; vezesd őket az élet forrásához és engedd, hogy országodban nemsokára asztalodhoz ülhessenek. Miatyánk... Üdvözlégy...

2. Ó Jézus, oltalmunk és üdvösségünk, aki az Olajfák hegyén oly nagy halálfélelmet és lelki fájdalmat vettél magadra, hogy véres veritéked áztatta a földet: e szentséges véred hullatása által, kérlek, könyörülj meghalt híveid lelkein, szabadítsd meg őket minden aggodalomtól és

szárítsd föl mihamarabb könnyeiket. Miatyánk... Üdvözlégység...

3. Ó Jézus, Megváltónk és Üdvözítőnk, aki bűneinkért kegyetlenül megkötöztettél: alázatosan kérlek azon fájdalmas szenvedésed érdemeiért, melyeket a durva kötelek okoztak, könnyörülj a megholt híveken, oldozd föl bűneik minden kötelékét, mellyel emberi gyarlóságból önmagukat megkötözték, hogy a hála áldozatával örökké hódolhassanak neked. Miatyánk... Üdvözlégység...

4. Ó Jézus, szívünk reménye és öröme, aki megengedted, hogy jóságos arcodat, melyet az angyalok óhajtanak mindig látni, csapkodják, leköpdössék és befedjék: ezen megfoghatatlan türelmedre alázattal kérlek, könnyörülj a meghalt híveken, vedd fel őket a mennyekbe, hogy megdicsőült, fölséges orcád látásában örökké gyönyörködhessenek. Miatyánk... Üdvözlégység...

5. Ó Jézus, dicsőségünk koronája, aki kegyetlenül megostoroztattál és kevélységünk miatt tövisszorosítással gúnyból fájdalmasan megkoronáztattál: ezen keserves meggyaláztatásodra kérlek, könnyörülj a meghalt híveken, adjad, hogy mihamarább elnyerjék az örök élet koronáját. Miatyánk... Üdvözlégység...

6. Ó Jézus, közbenjárónk és ítélőbíránk, aki a legigaztalanabb ítélettel adattál halálra, hogy minket az örök kárhozattól megszabadíts: a te

megfoghatatlan könyörületességedre kérlek, könyörülj a meghalt híveken, engedd, hogy mihamarább hallják vigasztaló feloldozásod e szavait: „Minden bűneid meg vannak bocsátva.” Miatyánk... Üdvözlégység...

7. Ó Jézus, a mi legfőbb és egyetlen kincsünk, aki összes bűneinket önként magadra vetted és helyettünk a legborzasztóbb kereszthalált önként elszenvetted: e megfoghatatlan szeretetedre kérlek, könyörülj minden meghalt híveden, nyisd fel nekik az üdvösség kapuját és hívd magadhoz ezen örömdetes szavakkal: „Jöjjetek, Atyám áldottai és bírátok a világ kezdete óta nektek készített országot.” Miatyánk... Üdvözlégység...

MISEIMÁK

MISEIMA A TISZTÍTÓHELYEN SZENVEDŐ LELKEKÉRT

A szentmise elejére

Szent oltárodhoz jövök, mindenható örök Isten és leborulván ott előtted, alázatosan kérlek, irgalmazz és kegyelmezz a meghalt híveknek, akik a tisztítóhelyen várják szabadulásukat s azt a boldog pillanatot, hogy veled egyesülhessenek, téged a boldog mennyországban színről-színre láthassanak és örökre áldjanak.

Hallgasd meg imámat, élők és holtak jóságos Istene, ki magad tanítod, hogy: szent és üdvös gondolat a halottakért imádkozni, hogy bűneiktől megtisztuljanak! Fogadd kegyesen az Úr Jézus Krisztus szent testének és vérének tiszta áldozatát, mely által teljes bizalommal fordulok irgalmasságodhoz, hogy az én elhalt kedveseimet is az örök világosság országába befogadni, engem pedig, akit haláluk megszomorított, malasztod harmatával megvigasztalni kegyeskedjél!

Kérlek, Uram! Adj örök nyugodalmat a megholt híveknek és az örök világosság fényeskedjék nekik. Oldozd fel lelküket a bűn minden kötelékétől és add, hogy szent kegyelmed oltalma alatt elkerülvén szigorú ítéletedet, méltók lehessenek arra, hogy élvezzék örök fényességedet!

Főlaajánlásra

Azért, irgalmasság Atyja, édes Istenünk, tekints kegyesen az oltárra, melyen szent Fiad, az Úr Jézus Krisztus, ki meghalt értünk a keresztfán, szolgál kezei által, mint áldozati bárány újból bemutatja magát neked az élőkért és a holtakért.

Emlékezzél meg keserves kínszenvedéséről és fogadd el szent testét és véréát váltságul a tisztítóhelyen szenvedő testvéreinkért. És engedd, hogy odatehessem gyötrelmeiket a pap áldozati tányérkájára; és belemerítsem sóhajaikat az áldozati kehelybe; hogy egyszülött Fiad engesztelő áldozatával egyesülve, könyörülő szereteted annál inkább megszüntesse azokat!

Praefatióra

Add meg ezt nekik, mindenható Istenünk, aki a mi életünk, menedékünk és mindenünk vagy. Mert szent kegyelmed nélkül mik vagyunk mi emberek, akiknek mint az árnyék, úgy múlnak

el napjaik. Míg te, Uram, megmaradsz örökké és irgalmad, melynek nincs határa, a te szent Fiad, a mi Megváltónk és Üdvözítőnk által átszáll nemzedékről-nemzedékre! Hiszen ő adta meg nekünk a feltámadás reményét, hogy akiket megszomorít a kikerülhetetlen halál gondolata, azokat vigasztalja meg a jövőendő halhatatlanság biztos tudata. És ő tanított meg bennünket arra, hogy a hívek élete nem semmisül meg, hanem átváltozik a halálban s a lélek porhüvelyé, a test, ha összeomlik is a sárban, dicsőséges lesz még majd az örökkévalóságban!

Azért csak hadd szálljon az én lelkem hő imában színed elé, én Uram és Istenem! Az angyalok és dicsőült lelkek seregével, az ég és föld hálájával s az elhunytak sóhajával együtt hadd rebegjék ajkaim: Szent, szent, szent a seregek Ura, Istene! Telve az ég és föld az ő dicsőségével. Hozsanna a magasságban!

Átváltozásra

De közeledik már a szentmisében a legszen-
tebb pillanat, amikor az áldozópap szavára az oltárra száll maga az Úr Jézus Krisztus! Oh, Istenem, tölts be engem szent kegyelmeddel, hogy rendületlenül higgyem, amit nem látok és amit elmémmel felfogni képes nem vagyok; higgyem a kenyér és bornak Krisztus testévé és vérévé való átváltozását!

S mert ezt hiszem, azért imádlak téged, oh élet kenyere; imádlak mint Uramat, Istenemet! És kérlek, könyörülj a tisztítóhelyen szenvedő lelkeken. Irgalmazz a tisztítóhelyen szenvedő lelkeknek! Engedd el nekik a még hátralévő tartozásukat!

S a bor színe alatt imádom lelkünk üdvéért kiontott drága véredet! Oh, engedd, hogy szent véred a bűn minden legkisebb szennytől mossa tisztára a tisztítóhelyen szenvedő lelkeket és oltsa ki ama rettenetes lángokat, amelyek iszonyúan égetik és kínozzák őket!

Édes Üdvözítőm! Mily csodálatos a te jóságod; mily kimondhatatlan a te szereteted; mily határtalan a te irgalmad! Te nemcsak örömet segítettél a földön a szükségben levőkön; te lelkük üdvéért nemcsak kiontottad utolsó csepp véredet, hanem íme, ismét és ismét odaadod magadat az oltáron az élőkért és holtakért, mint kérő és engesztelő áldozat!

Engedd, hogy elhalt kedveseim lelkét oda helyezhessem szent sebeidbe és az azokból kifolyt szentséges véreddel, kérlek, mosd le szomorúságuk könnyeit, enyhítsd bűnhődésük fájdalmát! Azért a szomorúságért pedig, mely az Olajfák hegyén véres verejtéket sajtolt ki arcodból és elhagyatottságodért, mely a kereszten a sötétség közepette elfogta szívedet, esedezem hozzád: vess véget a tisztítóhelyen szenvedő

lelkek szorongattatásainak, szánd meg elhagyat-
tatásukat s engedd, hogy börtönük sötétsége he-
lyett mielőbb élvezhessék dicsőséged világossá-
gát! Aztán emlékezzél meg, Uram, a töviskoro-
náról is, mely fejed köré sebekből font koszo-
rút s ne engedd, hogy szegény testvéreink még
tovább is epedve nélkülözzék az örök élet ko-
ronáját! És ama gyöngéd tekintetedre, melyet
a keresztről édesanyádra vetettél s őt kedves
tanítványodnak gondoskodó szeretetébe ajánlot-
tad, kérlek: vess a tisztítóhelyen szenvedő lel-
kekre is egy irgalmas tekintetet és bízd őket
őrangyalaid kezére, hogy vezessék be őket mi-
előbb az örök boldogság hazájába. De emlékez-
zél meg, Uram, ama gyötrelmes szomjúságról
is, mely a keresztfán tüzlángként emészté teste-
det és ne engedd a tisztítóhelyen szenvedő lel-
keket tovább epedni az örökkétartó örömök
forrása után! Oh, intézd hozzájuk is ama vigasz-
taló szavakat, melyeket a jobb latorhoz intéz-
tél: Még ma velem lesztek a paradicsomban!

Isten Báránya! Ki elveszed a világ bűneit,
könyörülj a tisztítóhelyen szenvedő lelkeken!

Isten Báránya! Ki elveszed a világ bűneit,
szabadítsd meg a tisztítóhelyen szenvedő lel-
keket!

Isten Báránya! Ki elveszed a világ bűneit,
örök nyugalmat engedj nekik!

Áldozásra

Irgalmas Jézusom! Ki a legméltóságosabb Oltáriszentségben önmagadat adod lelkünk táplálására, ki hogy bennünket megnyugtass és megvigasztalj, kész vagy szívünkbe szállani: oh, vigasztald meg a szenvedő lelkeket is, akikért hozzád esedezem és ezen áldozásomat az irgalmasság Atyjának felajánlom! Enyhítsd kínjaikat, teljesítsd forró vágyukat, mellyel hozzád sóhajtoznak. Szabadítsd ki őket rettentő fogságukból és bocsásd be őket a béke és boldogság honába, melyet készítettél Atyád választottainak a világ kezdetétől fogva!

Szentmise végére

Fájdalmas Anya, bűnösök oltalma, szomorúak vigasztalója, Mária! A te anyai szeretetedbe is ajánlom a tisztítóhelyen szenvedő lelkeket! Emlékezzél meg fájdalomteljes elválásodról; emlékezzél meg kínos elhagyatottságodról, melyet akkor éreztél, midőn Jézus elzárt sírja előtt keseregtél. Kérlek, ajánld fel szenvedéseidet az elhunyt hívek ideiglenes büntetéseinek elengedéseért. Hatalmas esedezésed által segítsd meg elhagyatott és szenvedő gyermekeidet, hogy a tisztítóhely sötétségéből az örök világosságba, fogságukból az óhajtott szabadságba, szenvedésükből nyugalomba, örök békébe, a végnélküli örömökbe juthassanak!

Istennek dicső szentjei s ti mindnyájan boldog lelkek, kik szerencsés küzdelem után az örökkévaló Igazság és Jóság látásában már zavartalan örömet és békét élveztek: könyörögjtek ti is a megholt hívekért. Érdemeitek gazdagságát ajánljátok fel ti is Istennek szenvedésük megrövidítésére, hogy ezáltal Jézus végtelen érdemeinek egyességében az örök boldogság részesei legyenek. Amen. Adj Uram örök nyugalmat a megholt híveknek és az örök világosság fényeskedjék nekik. Nyugodjanak béke-ségben. Amen.

MÁS MISEIMA A MEGHOLTAKÉRT

Urunk, Jézus Krisztus, aki a szentmise-áldozatot az élők és megholtak üdvére rendelted: följajánlom neked e szentmisét és imáimat, általában a tisztítóüzben szenvedő lelkekért, különösen pedig az én kedves halottamért. Azért bánatos szívvel kérlek téged, ajánld föl e szentmise-áldozatot, az én gyenge imáimat, valamint az összes szentek közbenjárását a te mennyei Atyádnak, még hátralévő ideigtartó büntetéseinek megrövidítéséért, hogy mihamarább Te-hozzád eljutván, ott Téged örökké dicsérhessen és áldhasson. Amen.

Lépcsőimára. Gyarlóságaim és bűneim tudatában alázatos szívvel esedezem hozzád: Adj

Uram, örök nyugodalmat nekik és az örök világosság fényeskedjék nekik. Mert „Téged illet a dicséret Sionban, neked teszünk fogadalmat Jeruzsálemben; hozzád folyamodik minden ember”. (64. zs.)

Kyriére. Mindenható Atyaisten, aki őket saját képedre és hasonlatosságodra teremtetted — könyörülj rajtuk!

Megváltó Fiúisten, aki érettük emberré lettél és a keresztfán meghaltál — könyörülj rajtuk!

Szentlélek Úristen, aki őket a szentségek által megszentelted — könyörülj rajtuk!

Könyörgésre. Úristen, minden hívő teremtetője és megváltója, a te szolgálóidnak minden bűnét kegyelmesen bocsásd meg, hogy amely könyörületre mindenkor számítottak, azt az én aláztos kérésemre megnyerhessék. A mi Urunk Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki Veled él és uralkodik, a Szentlélekkel egyetemben, Isten örökkön-örökké. Amen.

Szentleckére. „És én hangokat hallék az égből, mely azt mondá nekem: Irjad, boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg. Mostantól fogva — mondá a lélek — pihenjék ki fáradalmaikat: mert cselekedeteik követik őket.” (Titk. jel. XIV 13.)

Uram, adj örök nyugodalmat nekik és az örök világosság fényeskedjék nekik. Az igaznak örökké él emléke, a rossz hírnévtől nem kell félnie.

Oldozd föl, Uram, minden meghalt keresztény hívőnek — különösen kedves halottamnak — lelkét az ideigtartó büntetések kötelékéből. Kegyes jóságoddal előzd meg, hogy általad a büntetésektől megszabaduljon és mihamarabb bejuthasson az örök élet örömeibe. Amen.

Evangéliumra. (Szent János VI 50—55.) „Az időben mondá Jézus a zsidó sereghez: Ez a mennyből alászálló kenyér, hogy aki abból eszik, meg ne haljon. Én vagyok az élő kenyér, ki mennyből szállottam alá. Ha valaki e kenyérből eszik, örökké él; és a kenyér, melyet én adok, az én testem, a világ életéért. Vitatkoztak pedig a zsidók egymás között, mondván: Hogyan adhatja ez nekünk az ő testét eledelül? Mondá tehát nekik Jézus: *Bizony, bizony, mondom nektek, ha nem eszitek az Emberfiának testét és nem isszátok az ő vérét, nem lesz élet bennetek. Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, örök élete van és én föltámasztom őt az utolsó napon.*“

Fölaajánlásra. Szentséges Atyám, mindenható Isten, fogadd kegyesen ez adományokat, melyeket én, méltatlan teremtményed a pap kezei által Neked, igaz és élő Istennek bemutatok. S ha ez adományok a pap szavaira átváltoztak az Úr Jézus szent testévé és vérévé, legyenek azok kedves áldozatok számtalan vétkeimért, sérteimért és hanyagságaimért. Legyen az üdvös

áldozat minden jelenlévőnek, minden élő és meghalt kereszténynek. De ma különösen kérlek téged, Uram, hogy engesztelékeny szeretetnél fogva, tekints kegyesen egyetlen Fiad szeplőtelen áldozatára és ennek végtelen érdemeiért tisztítsd meg szolgálóid lelkét a bűnnek minden szennytől, engedd el kegyesen még hátralevő büntetéseiket, hogy méltók legyenek mihamarabb hozzád, végcéljukhoz eljutni, a te Fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Prefációra. Valóban, te megérdemled és mi kötelesek vagyunk téged, szentséges Urunkat, mindenható Atyánkat, örök Istenünket minden időben és minden helyen, Jézus Krisztus, a te Fiad által imádni. Általa magasztalják dicsőségedet az angyalok; általa imádnak a boldog szellemek fejedelmei, általa engedelmeskednek neked a mennyei hatalmasságok. Téged az egész mennyország tisztel, az égnek erősségei hódolnak neked, a szeráfok kara egyhangúlag dicsér téged; akiknek dicséretével egyesítjük a mi erőtlén magasztalásunkat és a legmélyebb alázattal hangoztatjuk: *„Szent, szent, szent vagy te, seregeknek Ura. Istene, tele van az ég és föld dicsőségeddel. Dicsőség Istennek a magasságban! Aldott, ki az Űr nevében jön! Dicsőség a magasságban!”*

Ürfelemutatás előtt. Legmélyebb alázattal kérünk azért, jószágos Atyánk, hogy a te Fiad, a

mi Urunk Jézus Krisztus által, e jelenlevő aján-
dékokat, e tiszta áldozatot elfogadni és megál-
dani méltóztassál. Ezen áldozat erejénél fogva,
esedezünk különösen katolikus Szentegyházad-
ért, hogy azt békével boldogítani, védeni, a hit-
egységben megtartani kegyeskedjél. Ez áldozat
által könyörgünk az Egyház fejéért, N. római
pápáért, N. püspökünkért és az apostoli közön-
séges Egyháznak minden igaz hívőjéért.

Emlékezzél meg, Uram, különösen N. N. szol-
gáid- és szolgálóidról, emlékezzél meg az itt
jelenlevőkről, kiknek hite és áhítata előtted is-
meretes. Emlékezzél meg azokról, kikért mi ez
áldozatot dicsőségedre és imádásodra bemutat-
juk és azokról, akik azt a pappal együtt neked
fölajánlják. Szolgáljon az nekik és nekem bű-
neink bocsánatára, üdvünk és örök boldogsá-
gunk reményének öregbítésére. Amen.

Úrfelmutatás alatt. Esedezünk azért, Uram,
hogy a bemutatott adományokat megáldani és
azokból magadnak kedves áldozatot készíteni
méltóztassál. Ez áldozatra szánt adományok, a
kenyér és bor e pillanatban szeretett Fiadnak,
a mi Urunk Jézus Krisztusnak testévé és vé-
révé változnak, aki szenvedését megelőző napon
szent kezeibe vevé a kenyeret, szemeit hozzád,
mindenható Atyjához, az égekbe emelé, neked
hálákat adván, megáldá és tanítványainak e
szavak kíséretében nyujtá: „*Vegyétek és egyé-*

tek, mert ez az én testem." Vacsora után hasonlóképen tiszteletreméltó, legszentebb kezeibe vevé a kelyhet s miután ismét imádkozott hozzád, ó Atya, megáldá azt, s tanítványainak adá, mondván: *„Vegyétek és igyatok ebből mindnyájan, mert ez az én véremnek kelyhe, az új és örök szövetségé, mely értetek és sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára. Valahányszor ezt tenni fogjátok, az én emlékeztetemre tegyétek."* Irgalmas Üdvözítő, kegyes Jézusunk, adj a megholtak lelkeinek örök nyugodalmat!

Ürfelemutatás után. Hiszem és vallom, édes Jézusom, hogy itt az oltáron a kenyér és bor külső színe alatt valóságosan jelen vagy, testeddel és véreddel, istenségeddel és emberségeddel úgy, amint a földön jártál. E kegyelemteljes titok előtt leborulva, minden meghalt hívő — de különösen a háborúban elesett kedvesem számára vigaszért és nyugalomért esedezem. Tekints, mennyei Atya, Fiadnak testére, mely a kenyér színe alá van elrejtve; tekints szent vérere, melyet érettünk és a megholtakért a keresztfán kiontott; tekints keserű könnyeire, véres izzadságára! Újra bemutatjuk ezért neked Krisztus Urunknak fájdalmas szenvedését és szent sebeit, hogy Üdvözítőnknek az oltár e titkaiban emlékünkből idézett kínjai enyhítsék meg szenvedő kedveseink büntetését.

Enyhítsd igazságos szigorodat, nagy Isten! Jézus kinszenvedése és halála érdemeiért légy irgalmas önekik. Kezeik vétkeit takarják el Jézus megsebzett kezei; minden vétkes lépésüket felejtse el Krisztus átluggatott lábainak szemléletére; megtört szemeinek könnyei mossák le bűnös pillantásaikat és kívánságaiknak még el nem törölt foltjait; Jézus ostromoztatásának sebei adjanak elégtételt a jóra való restségükért és testi bűneikért; a töviskorona engeszteljen ki kevélységükért; a szenvedő Jézusnak bezárt ajkai nyerjék meg vétkes társalgásuk és beszédek bocsánatát; átvert oldalának sebéért ne emlékezzél meg szívük rendetlen gerjedelméről; kigúnyolt Fiad biborköpenye, kegyelmes Isten, nagyon elegendő, hogy minden foglalkozásukat eltakarja; azon nádszál, mellyel szent fejét ütötték s melyet azután kezébe adtak, indítson téged arra, hogy fenytő vessződet visszatartsad! Adj nekik örök nyugalmat és az örök világosság fényeskedjék nekik. Amen.

Aldozásra. Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit, adj nekik nyugalmat!

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit, adj nekik nyugalmat!

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit, adj nekik örök nyugalmat!

Ó Jézusom, hiszek tebenned, mert örökké igazmondó vagy!

Ó Jézusom, reménylek tebenned, mert végtelenül hű és irgalmas vagy!

Ó Jézusom, szeretlek téged mindenekfölött, mert jó és szeretetre legméltóbb vagy!

Ó Jézusom, aki végtelen szeretetből a csodálatos Oltáriszentséget nemcsak azért rendelted, hogy mindig közöttünk lehess, nemcsak azért, hogy vérontás nélkül magad naponként föláldozhasd és a keresztáldozat érdemeit lelkünkbe átönthesd; hanem még azért is, hogy éhező lelkünknek tápláléka lehess és utánad vágyódó lelkünket a szentáldozás által betölthesd, hogy mindennapi gyarlóságunk ellen mindennapi gyógyszerünk lehess; vétkeim tudatában alázatosan beismerem és bevallom: Uram, nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj, de csak egy szóval mondd, és meggyógyul az én bűnös lelkem. Végtelen kegyességedre kérlek, szállj be (lelkileg) gyarló, de bűneim fölött őszintén bánkodó szívembe és ezen (lelki) szentáldozásomért nyisd meg nekik az örök élet kapuját és vedd föl a mennyei boldogság hazájába. Amen.

Áldozás utáni könyörgésre. Kérünk téged Űr Isten, engedd, hogy e szentmise-áldozat, e (lelki) szentáldozásom és mai alázatos imádságom, de minden jócselekedetem és napi munkám és minden szenvedésem a te szolgáid lelkiüdvére váljanak, hogy ezekért minden büntől megtisz-

tulva, a te szent színed látására juthassanak a mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Belejezés. Midőn mai szentáldozásom, összes áhítatom-, fáradalmam- és szenvedéseimet a tisztítótűzben szenvedő lelkekért, különösen pedig drága halottamért ajánlottam föl, saját halandóságom- és utolsó órámról sem akarok megfélekezni. El akarok fordulni a világtól és ennek minden csalfa örömétől, még mielőtt az utolsó óra engem is mindentől megfosztana; és még egyszer térdeimre hullva színed előtt, alázattal kérlek, bocsásd meg életemben elkövetett minden bűnömet, különösen pedig, hogy a nagy veszteség súlya alatt atyai végzésed ellen zúgolódtam, hogy most is nehezen tudok szent akaratodba belenyugodni, jóllehet hiszem, hogy te legjobb Atyám, midőn megpróbáltál, akkor is csak javamat akartad. De mostantól fogva csak keresztény könnyeket akarok hullatni, alázatos szívvel bele akarok nyugodni örök végzésedbe. Uram, Istenem, beismerem, hogy én gyenge vagyok ezek teljesítésére, azért újból kérlek, add hozzá kegyelmed, hogy ezentúl, habár vérző szívvel, de szent megadással imádkozhassam mindennap: „Legyen meg a te akaratod, miképpen mennyben, azonképpen itt a földön is.” Amen.

GYÓNÁSI ÉS ÁLDOZÁSI ÁJTATOSSÁG

GYÓNÁSI ÁJTATOSSÁG

A lelkiismeret megvizsgálása

Irgalmas Isten, ki nem akarod a bűnös halálát, hanem hogy megtérjen és éljen; ki mindig kész vagy a megtérő bűnösnek megbocsátani és őt kegyelmedbe visszafo-
gadni: íme, hozzád jövök, mint tékozló fiú atyjához s alázattal és bánattal telve kérlek, bocsásd meg bűneimet. Add kegyelmedet, hogy a bűnbánat szentségében méltóképen részesülhessek; világosítsd meg értelmemet, hogy bűneim nagyságát és sokaságát megismerhessem; indítsd meg szívemet, hogy azokat igazán megbánhassam; vezérelj nyelvemet, hogy megismert és megsiratott bűneimet őszintén meggyónjam és neked igazságban tessek.

(Most vizsgálj meg lelkiismeretedet. Gondold meg, hogy mikor végezted utolsó gyónásodat? Elvégezted-e a feladott elégtételt? Aztán menj végig az Isten és az Anyaszentegyház paran-

csain és vizsgálj meg, hogy még nem vétettél-e valamelyik ellen gondolattal, szóval vagy cselekedettel? És vizsgálj meg, mint teljesítetted állásod kötelmeit? Nem mulasztottad-e el azokat? Egyáltalában vizsgálj meg, mit vétettél Isten, felebarátod és önmagad ellen? Megvizsgálván lelkiismeretedet, folytasd:)

Édes Istenem, mily sokszor és sokat vétettem ellened! Mily számtalanok és nagyok az én vétkeim! Hányszor megfogadtam már, hogy megjavulok és íme, ismét régi bűneimben találom magamat!

Megfontolás

Hogyan is tudtam én ily hálátlan lenni irányodban, édes teremtmény Istenem, akinek életemet, testemet, lelkemet, egészségemet, mindenemet köszönhetem! Lehet-e téged jobban megbántani, téged, a legjobb Atyát?

És te, Úr Jézus Krisztusom és Megváltóm! Te utolsó csepp véredet is kiontottad értem, sőt egészen nekem adtad magadat, mi egyebet sem kívánván viszonzásul, mint hogy téged szeresselek! És én, oh mily rút hálátlanság, én téged nem szerettelek! Sőt bűneimmel újból megostoroztalak, tövissel megkoronáztalak, keresztfára szegeztelek! Hasztalanná tevén kínos halálodat, értem kiontott drága szent véredet!

Te pedig Szentlélek Úr Isten, a szeretet és szentség lelke, Te engem a keresztség-

ben megszenteltél, számtalan kegyelmeddel elhalmoztál s mindezekért csak azt kívántad tőlem, hogy szívemben neked lakást adjak és kegyelmeidet elfogadjam. Én ellenben ellened szegültem, szívemből kiűztelek, és inkább a világnak s a gonoszságnak adtam ott helyet! Oh, mily nagy az én hálátlanságom, mily sok az én bűnöm és mily kimondhatatlan az én könnyelműségem!

Bánat és erősfogadás

Egész nagyságában látom már lelki szemeim előtt azt a borzasztó veszélyt, melybe bűneim sodortak! Édes mennyei Atyám! Szívem mélyéből szánom és bánom minden bűnömet, hogy azokkal téged, legszeretetre-méltóbb Istenemet megbántottalak. Erősen fogadom, hogy életemet megjobbítom; szent parancsodnak mindig engedelmeskedem; a bűn minden alkalmatosságát elkerülöm. El-lene fogok állani minden rossz kívánságnak és mindent megragadok arra, hogy magamat a büntől megtisztítsam!

Uram, erősíts meg ezen szent elhatározásomban. Allj mellettem s őrizz meg engem, hogy a bűnbe vissza ne essem. Amen.

Gyónás után

Édes Istenem, mily nagy a te jóságod, mily végtelen a te irgalmad. Gyermekeddé fogadva, ismét megbocsátottál nekem, aki pedig bűneimmel a kárhozatot oly igen

megérdemeltem. Oh, mikép adjak hálát nagy jószágodért? A Zsoltárossal, Dáviddal szeretném énekelni: Dicsérd én lelkem az Urat és ne felejtsd el az ő nagy jótéteményét! Igen, Uram! Folyton dicsérni és áldani foglak téged. Örökre hálás leszek azért, hogy bűneimet megbocsátottad. Amen.

Istenem, bocsásd meg azon bűneimet is, melyeket emberi gyarlóságból gyónásomból kifelejtettem. Ami pedig megfontolásomban vagy bűneim bevallásában hiányos volt, pótolja és erősítse azt végtelen kegyelmed. Amen.

(Indítsd fel magadban újból a bánatot és erősfogadást és végezd el a gyóntatóatyia által feladott imát, hacsak nincs más időre szabva, azután folytasd:)

Kegyes és jószágos Istenem, íme, följajánlom neked ezt az elégtételt azokkal együtt, melyet szenteid is végeztek. Fogadd kegyesen és egészítsd ki azt az Úr Jézus Krisztus végtelen érdemeivel, a Boldogságos Szűz Mária és minden szentek könyörgésével.

Mivel pedig elégtételem nagyon kevés azért a sok bűnért, melyekkel én téged megbántottalak, felajánlom még elégtételül minden fáradságomat, gyötrelmemet, kellemtelenségemet. Csendes türelemmel és szent akaraton való megnyugvással fogom azokat elviselni. Segíts meg, oh Uram, hogy ne térjek le a jó útról, hanem mindig az igazi töredelem ösvényén járjak. Amen.

ÁLDOZÁSI AJTATOSSÁG

Előkészítő ima

Mindenható, örök Isten, szent oltárodhoz közeledem, hogy a kenyér színe alatt a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak, szeretett Fiadnak legszentebb testében és vérében részesüljek. Hozzád jövök, mint beteg az orvoshoz, mint tisztátalan a tisztaság kútfejéhez, mint vak az örök fényesség világához, mint szegény koldus a menny és föld Urához! És kérem végtelen irgalmadat, gyógyítsd meg kegyesen az én betegségemet, mosd meg undokságomat, világosítsd meg vakságomat, gazdagítsd meg szegénységemet és földöld be meztelenségemet, hogy téged, az angyalok kenyerét, a királyok Királyát és az urak Urát oly hódolattal és alázatossággal, oly töredelmes és alázatos szívvel, oly hittel és szeretettel vegyelek magamhoz, mint az lelkem üdvére a leghasznosabb.

Engedd, én Istenem, hogy necsak testednek és vérednek szentségét vegyem, de szent tested erejének hasznát és gyümölcsét is érezzem. Add, hogy szent Fiadnak a Szent Szűz méhéből vett testét úgy fogadjam magamhoz, hogy vele egyesülvén a kenyér színe alatt, egykor Őt színről-színre bírhaszam. Amen.

Erénygyakorlatok

A hit. Oh Jézusom! Erősen hiszem mindazt, amit az Anyaszentegyház által, hogy higgyünk, előnkbe adsz. Különösen hiszem, hogy Te a legméltóságosabb Oltáriszentségben mint igaz Isten és igaz ember igazán és lényegileg jelen vagy. Hiszem mind-ezeket, mert te mondtad, aki pedig örök és csálhatatlan igazság vagy.

A remény. Ó Jézusom! reménylek bened és reménylem azt, hogy a legméltóságosabb Oltáriszentség által elnyerem tőled az örök boldogságot és mindazt, ami arra hasznos és szükséges; hiszen te ígérted azt, hatalmas és ígéreteid teljesítésében hűség Isten.

A szeretet. Oh Jézusom! szeretlek téged teljes szívemből, mindenekfölött, mert te legfölségesebb és legszeretetre méltóbb vagy.

A bánat. Oh Jézusom! egész életem minden bűnét szánom és bánom szívem mélyéből, mert azokkal téged bántottalak meg, jó Istenem, akit pedig mindenekfelett szeretek.

A hódolat. Oh Jézusom! imádlak téged az Oltáriszentségben, mint Uramat, Isteneimet, mint megváltómat, boldogítómat.

Az alázat. Oh Jézusom! nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj, hanem csak egy szóval mondjad és meggyógyul az én lelkem.

A vágyódás. Oh Jézusom! Üdvözítöm és megváltóm, Istenem és mindenem, epedve vágyom utánad: jöjj, keress hajlékot szívemben és erősítsd meg azt kegyelmeddel.

Áldozás után

Oh Jézusom! neked élek; oh Jézusom, neked halok; életemben, halálomban tied vagyok.

Oh Jézusom! hiszek tebenned, mert te örök igazság vagy. Oh Jézusom! remélek tebenned, mert te végtelen irgalmasság vagy. Oh Jézusom! szeretlek téged, mert te háttartalan szeretet és jóság vagy.

Oh Jézusom! honnét van az, hogy te, fölséges Istenem, hozzám leszállni méltóztattál?

Oh Jézusom! imádlak téged, mint Uramat, Istenemet és Megváltómat.

Oh Jézusom! végtelen hálát adok neked, hogy magadat hozzám megalázni méltóztattad.

Oh Jézusom! följajánlom szolgálatodra lelkemet, testemet és mindenemet!

Oh Jézusom! maradj velem a te kegyelmeddel és e szentség hatalmával erősíts meg most és halálom óráján. Amen.

Krisztus lelke, szentelj meg engem! — Krisztus teste, üdvözíts engem! — Krisztus vére, gyógyíts meg engem! — Krisztus oldalából kifolyt víz, moss meg engem! — Krisztus kínszenvedé-

se, erősíts meg engem! — Oh édes Jézus, hallgass meg engem! — A te sebeidbe rejts el engem! — Ne hagyd tőled elszakadni engem! — A gonosz ellenségtől, oltalmazz meg engem! — Halálom óráján hívj magadhoz engem! — Hogy szenteiddel dicsérjelek örökké. Amen.

(Szent Ignác imája, melyhez a szentáldozás után elmondva, 7 évi és hétszer 40 napi búcsú van csatolva napjában egyszer. Egyébként 300 napi búcsú mindenkor.)

Hálálma

Hálákat adok neked, szent Atyám, mindenható örök Isten! hogy engem, méltatlan szolgádat, minden érdem nélkül, csak irgalmad kegyessége szerint szent Fiadnak, a mi Urunk Jézus Krisztusnak drága testével és vérével táplálni méltóztattál. Kérlek, mennyei Atyám, hogy e szentáldozás ne váljék ítéletemre és kárhozatomra, hanem bűneimnek bocsánatára. Legyen az hitemnek erős fegyvere, a bennem ébredt jókivánságok pajzsa; add, hogy az belőlem a vétkeket kiűzze, a gonosz hajlamokat kigyomlálja, a szeretetet, béketűrést, alázatosságot, engedelmességet, szóval minden erényt növelessen. Legyen az lelki és testi ellenségeim ellen biztos menedékem, gonosz indulataim s testem vágyának csillapítója, hozzád, egy igaz Istenhez való ragaszkodásom szilárdítója s életem végén az én drága úti eledelem. Amen.

Más szentáldozási ima

A szentáldozás felajánlása egy megholtért.

Már az ószövetségben kinyilatkoztatta a Szentlélek: „Szent és üdvös gondolat a megholtakért imádkozni, hogy bűneiktől feloldoztassanak.” Isteni Megváltóm, aki a szentáldozás által szívemben megszállni méltóztattál, nézd, porbahullva könyörgök meghalt szolgálóért (szolgálóért) és alázatos szívvel kérlek téged, ha még valami vétkes mocsok ékteleníti lelkét, ami miatt Fölséged színelátására nem juthat, vagy bűneiért még nem vezekelt eleget: úgy följánlom érette e szentáldozásomat minden áldásával együtt, melyeket kiérdemelni méltó voltam. Esedezve kérlek, fogadd el tőlem mindezt. Ird javára, hogy ezek által szenvedésének és tisztulásának ideje megrövidíttessék és azonnal bejuthasson az epedve várt örök nyugalom és boldogság hazájába.

Uram, Jézus Krisztus, habár por és hamu vagyok, bátorkodom még alkalmatlankodni. Lásd, te szent testedet ajándékoztad nekem, most kölcsönözd ki hathatós közbenjáró imádjerejét. A te szád által folyamodom Atyádhoz. Uristen, ha a te szolgáló, az én kedves halottam még a tisztító tűzben szenved, úgy följánlom neked egyszülött Fiadnak az Olajfák hegyén a haláltusában és a keresztség bemutatása-

kor, a kereszt fájdalmai között mondott isteni imádságát: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, hogy mit cselekszenek”, és alázatosan kérlek könyörületes Atya, a te Fiad ezen nagylelkű kérésére, engedd el neki hátralévő szenvedését és szüntesd meg kínjait. Fiad szentes vére egykor irgalomért kiáltott hozzád, mint az igaz Ábel vére bosszúért és te engem a szentáldozásban e szent vérrel itattál. Uram Istenem, még egyszer kérlek, e szent vér esedező szaváért, engesztelődjél ki és Fiad túláradó elégtételéért nyisd meg börtönének kapuját és engedd még ma e vigasztaló szavakat hallania: „Menj be Urad örömébe.” Amen.

A búcsú följánlása egy megholtért

Kegyes Úristen! Az Anyaszentegyházzal hozom neked e (teljes) búcsút, mint áldozatot elköltözött kedvesem segítségére... és kérlek téged, méltóztassál ezért végtelen könyörületességedet vele éreztetni. Légy elnéző és kegyes iránta és egyszülött Fiadnak, az Úr Jézus Krisztusnak keserves kínszenvedése és halála érdemeiért engedd el összes szenvedését, hogy mihamar feljusson a boldogság honába, ahol téged angyalaid- és szenteiddel együtt dicsérni és magasztalni fog az egész örökkévalóságon át. Amen.

Ima teljes búcsúért

(Teljes búcsút nyerhetünk minden gyónás és áldozás után, ha buzgón és őszinte bánattól áthatott szívvel a szent kereszt előtt, vagy az Üdvözítő keresztjét ábrázoló bármilyen kép előtt az alábbi módon imádkozunk és röviden elmélkedünk Krisztus öt szent sebére s ehhez még egy imát csatolunk az Egyház fejének szándékára.)

Isteni szent Fölséged előtt térdre omlok, oh kegyes, oh édes Jézus! és szívem mélyéből könyörgök és esedezem Hozzád, hogy a hit, remény és szeretet élénk érzelmei mellett öntsd szívembe a bűnbánat igaz töreldelmét, s azt a szilárd elhatározást, hogy életemet megjobbítom; öntsd szívembe ezt addig, míg a legforróbb szeretettel és belső szívbeli fájdalommal gondolok öt szent sebedre és szemem elé állítom, amit rólad édes Jézusom, már Dávid próféta mondott: „Átlyuggatták kezeimet és lábaimat; megszámlálták minden csontomat.”

(Ha ezt a búcsút a szenvedő lelkekre akarod alkalmazni, úgy folytasd:)

Oh, szentséges Jézusom, a tisztítótűzben szenvedő lelkek iránt érzett benső szeretetből fordítsd figyelmedet... lelkére, add meg neki irgalmad szerint büntetésének el-

engedését és részesítsd őt e búcsú kegyelmében. Engedd el megérdemelt büntetését és vedd őt boldogságodba. Amen.

5 Miatyánk. 5 Üdvözlégy.

SZENT KERESZTÚTI ÁJTATOSSÁG A SZENVEDŐ LELKEK JAVÁRA

Előkészítő ima

Leborulok szent Fölséged előtt, mindenható, örök Isten! És a legmélyebb alázattal imádlak téged, mint Uramat, Istenemet! Hiszek neked, reménylek tebenned és szeretlek téged mindekifelett. Szívemből szánom és bánom, hogy téged, a legfőbb jót valaha megbántottalak! Oh, kérlek, bocsásd meg minden bűnömet és add szent kegyelmedet, hogy e keresztúti ájtatosság, melyet a te dicsőségedre és lelkem üdvösségére akarok elvégezni, a tisztítóhelyen szenvedő lelkeknek is enyhülésére váljék.

Édes Jézusom, aki megígérted, hogy keresztre feszítettvé, mindeneket magadhoz fogsz vonzani, oh vonzd az én lelkemet és szívemet is magadhoz azalatt, míg ez ájtatosságot végezve, keserves kínszenvedésedről és halálodról fogok elmélkedni.

Fájdalmas Anya, szentséges Szűz Mária! Isten minden szentjei és te őrzőangyalom, jöjjetek és legyetek kísérom e szent keresztúton. Amen.

I. Állomás

Jézus halálra ítéltetik

Imádunk és áldunk téged, Úr Jézus Krisztus. Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Ott áll Jézus Pilátus ítélőszéke előtt, aki az álnok zsidók vádjára halálra ítéli az ártatlan bárányt, jóllehet semmi bűnt sem talált benne. Halálra ítéli — mégpedig a gonosztevők csúfságos kereszthalálára — az emberiség legnagyobb jótevőjét, megváltóját, üdvözítőjét!

És te, édes Jézusom! te nyugodtan fogadod az igazságtalan halálos ítéletet. Te kész vagy elszenvedni a legborzasztóbb halált, csak hogy engem, nyomorult bűnöst kiengesztelj a menygyei Atyával!

Oh, hálát adok neked e nagy szeretettedért és alázatosan kérlek, adj nekem utolsó órámon olyan lelki erőt, hogy szent példádát követve, én is nyugodtan fogadjam a halált és készségesen áldozzam fel életemet a jó Istennek. Amen.

Miatyánk... Üdvözlégy... Dicsőség az Atyának stb.

Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk!

És a megholt hívek lelkei Isten irgalmából nyugodjanak békességben. Amen.

II. Állomás

Jézus vállára veszi a keresztet

Imádunk és áldunk téged, Úr Jézus Krisztus. Mert szent kereszted által megváltottad a világot!



A kivégzés eszköze, a kereszt már készen van. Már ott fekszik az Úr Jézus Krisztus előtt. És ő, amint meglátja, szeretettel köszönti, átöleli, megcsókolja és felveszi azt az ostorcsapások által megsebzett vállálal

Oh, a kereszt, ott Jézus vállán, az a mi bű-

neink terhe, melyet önként vállalt; az a mi bűneink büntetése, melyet szívesen elviselt értünk; az a mi adóslevelünk, melyet megsemmisíteni kíván!

Szenvedő Jézusom! Ki érettem magadra vállaltad a nehéz keresztet: add, hogy szerelmedért én is mindig készséggel fogadjam Isten kezéből a szenvedések keresztjét és mint bűneim büntetését, türelmes lélekkel viseljem, ha kell, egészen a sírig. Amen.

Miatyánk... Üdvözlégy... Dicsőség az Atyának stb.

Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk!

És a megholt hívek lelkei Isten irgalmából nyugodjanak békességben. Amen.

III. Állomás

Jézus először esik el a kereszttel

Imádunk és áldunk téged, Úr Jézus Krisztus. Mert szent kereszted által megváltottad a világot!



Az Úr Jézus Krisztus vállára vevén a keresztet, megindul vele a Kálvária hegyére, hogy teljesüljön rajta az Isten akarata. Amde a kereszt bűneink súlya alatt oly nehéz, hogy csakhamar összeroskad terhe alatt.

Szent Isten! Szent erős Isten! Szent halhatatlan Isten! Mi vagyunk a bűnösök, a vétkesek és íme, szentséges Fiad, az ártatlan bárány bűnhődik értünk!

Szenvedő Jézusom! kérve-kérlek, fájdalmas összeroskadásod által oltalmaz meg engem

minden büntől, hogy kínjaidat új bűnökkel többé ne tetézzem! Amen.

Miatyánk... Üdvözlégy... Dicsőség az Atyának stb.

Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk!

És a megholt hívek lelkei Isten irgalmából nyugodjanak békességben. Amen.

IV. Állomás

Jézus találkozik fájdalmas anyjával

Imádunk és áldunk téged, Úr Jézus Krisztus. Mert szent kereszted által megváltottad a világot!



Roskadozva halad Jézus a Kálvária hegyére. Kíséretét a kegyetlen hóhérok és a gúnyolódó nép sokasága képezik.

De kíséri őt a fájdalmas anya, Mária is! S mert látja, mint ütik-verik, mint gúnyolják szent Fiát, szíve szeretetétől és fájdalmától elragadtatva, áttör a sokaságon, odarohan szent Fiához, kitárja feléje karjait, hogy megölelje, megcsókolja, keblére szorítsa még egyszer szíve magzatát!

Ime, milyen az anyai szív! Milyen az anya szeretete, melynél meghatóbb nincs a világon! Oh fájdalmas anya, Márial! Aldozd fel értünk, bűnösökért fájdalmadat, hogy megtisztulván gonoszságainktól, megerősödjünk a jóban és méltó követői legyünk szent Fiadnak. Amen.

Miatyánk... Üdvözlégy... Dicsőség az Atyának stb.

Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk!

És a megholt hívek lelkei Isten irgalmából nyugodjanak békességben. Amen.

V. Állomás

Cirenel Simon segít Jézusnak a keresztet vinni

Imádunk és áldunk téged, Úr Jézus Krisztus.
Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

•

Az Úr Jézus már annyira ki van merülve, hogy nem képes egyedül tovább vinni a keresztet. És a körülötte levők közt sincs senki, aki megkönnyörülne rajta! Pedig előbb, oh, hogyan tódultak hozzá az emberek; mily boldognak érezték magukat, ha csak ruhája szegélyét is megérinthették.

A poroszlók tehát az arra menő pogány Cirenei Simont kényszerítik, hogy vigye az ő keresztjét. És ő viszi, ha nem is szívesen. És én, akit maga az Úr szólított fel arra, hogy vegyem fel a keresztet és kövessem őt, én, keresztény létemre még vonakodva sem akarom hordozni a keresztet!

Édes Jézusom! ki érettem ily tehetetlenségre és erőtlenségre jutottál, oh, leheld lelkembe szent kereszted szeretetét s add, hogy szerelmedért segítségedre legyek a kereszt hordozásában, békével elviselvén az élet minden nehézségét! Amen.

Miatyánk... Üdvözlégy... Dicsőség az Atyának stb.

Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk!
És a megholt hívek lelkei Isten irgalmából nyugodjanak békességben. Amen.

VI. Allomás

Veronika átnyújtja Jézusnak kendőjét

Imádunk és áldunk téged, Úr Jézus Krisztus.
Mert szent kereszted által megváltottad a világot!



Jézus fájdalmas útjában a könnyörülő részvét virágával is találkozott. A jámbor Veronika, látván ugyanis a nagy szenvedőnek vértől és verejtéktől eltorzult arcát, mely máskor, oh, mily mennyei szépségtől sugárzott, odanyújtá neki kendőjét, hogy letörölje vele véres izzadását. Akadt tehát mégis egy könnyörületes szív, akit az Üdvözítő megjutalmazott azzal, hogy kendőjén ott maradt az ő képe!

Eléktelenedett arcod, édes Jézusom! az én bűnnel beszennyezett lelkemre figyelmeztet... Pedig mily hófehér arc volt ez is, mikor a szent keresztségben megmostál engem. Míg most? Oh, mivé lettem!

Uram, könnyörülj rajtam nagy irgalmasságod szerint és bő kegyelmeiddel vétkem töröld el mind! És teremts tiszta szívet bennem, mely szolgálatodra mindig kész legyen, s hogy abban végig megmaradjon, oh, kérlek, nyomd rá kitörölhetetlen vonásokkal szent képedet. Amen.

Miatyánk... Üdvözlégy... Dicsőség az Atyának stb.

Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk!

És a megholt hívek lelkei Isten irgalmából nyugodjanak békességben. Amen.

VII. Állomás

Jézus másodszor esik el a keresztnél

Imádunk és áldunk téged, Úr Jézus Krisztus.
Mert szent kereszted által megváltottad a világot!



Jézus immár másodszor esik el a keresztnél.
Elesik, mert a szokásos vétkek iszonyú súlya lenyomja és akadályozza őt abban, hogy tovább haladhasson a Kálvária véres útján, melyre a világ üdvéért lépett.

És a háládatlan bűnös ember azért csak továbbra is megmarad a bűnök útján és nem gondolja meg, hogy ismételt vétkeivel mint újítja meg Jézus keserves kínszenvedését!

Szenvedő Jézusom! midőn így látlak a keresztnél másodszor is elesve téged, mély részvét tölti el irántad szívemet, s egy benső szózat azt súgja nekem: Bűnös lélek! térj végre a te Uradhoz, Istenedhez! Úgy is teszek! Megtérek! Elhagyom a vétkek útját! Nem szegülök többé elene kegyelmednek, hanem irgalmadra bízom magamat teljesen! Amen.

Miatyánk... Üdvözlégység... Dicsőség az Atyának stb.

Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk!

És a megholt hívek lelkei Isten irgalmából nyugodjanak békességben. Amen.

VIII. Állomás

Jézus vigasztalja a siránkozó asszonyokat

Imádunk és áldunk téged, Úr Jézus Krisztus.
Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

A jámbor asszonyok, látván Jézus keserves kínszenvedését, fennhangon sírtak és zokogtak. Ő pedig feléjük fordulván fájdalmas tekintetével, így szól hozzájuk: Jeruzsálem leányai, ne sírjatok énrajtam, hanem sírjatok inkább magatokon és fiaitokon.

Ah, hányszor szólt már énhozzám is az Úr, hogy figyelmeztessen és visszatartson mindattól, ami kárhozatba ejt. Am én oly nyomorult voltam, hogy az Úr szavára nem hallgattam sohasem. Most azonban belátom végre, hogy rossz úton járok, melyre a kevélység és a rossz szenvedély terelt engem, mely hatalmában tart; belátom, hogy a halál minden percben beledönthet a lángok amaz örvényébe, melyet az Isten igazsága gyújtott meg.

Azért megsíratván bűnömet, lábaidhoz borulok én Uram, Istenem! És alázatosan kérlek, segíts rajtam kegyelmeddel. Töltsd el szívemet gyűlölettel a bűn iránt és mentve leszek. Amen.

Miatyánk... Üdvözlégy... Dicsőség az Atyának stb.

Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk!

És a megholt hívek lelkei Isten irgalmából nyugodjanak békességben. Amen.

IX. Állomás

Jézus harmadszor esik el a keresztnél

Imádunk és áldunk téged, Úr Jézus Krisztus. Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

•

Midőn a megkínzott Üdvözítő a Kálvária-hegy lábához ért, teljesen kimerülve és a nagy fá-

dalomtól csaknem megsemmisülve, íme, ott fekszik harmadszor is a nehéz kereszt alatt.

Oh, mily iszonyú teher mégis a bűn, mely az Úr Jézust harmadszor is a földre sujtja! És én, nyomorult ember, még mindig újabb és újabb vétkeket halmozok a vétekre.

Hát sohasem fogom megszívlelni az ő szavát, melyet végső kimerültségében némán és türelmes szenvedése által mond nekem: Íme, érted születtem, érted szenvedek és meghalni is érted megyek! Hálátlan lélek! Oh, mikor hagyod el már a bűnt; mikor leszel már egészen az enyém, aki a te életedért, nézd, mennyit szenvedek! Amen.

Miatyánk... Üdvözlégység... Dicsőség az Atyának stb.

Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk!

És a megholt hívek lelkei Isten irgalmából nyugodjanak békességben. Amen.

X. Állomás

Jézust megfosztják ruháitól

Imádunk és áldunk téged, Úr Jézus Krisztus. Mert szent kereszted által megváltottad a világot!



Jézus felért végre a Kálvária hegyére. És a durva katonák azonnal hozzáfogtak, hogy kivégezzék őt. Legelsőbbben is megfosztják ruháitól, hogy meztelenül haljon meg a kereszten. És a dicsőség királya, akitől nyerte a nap sugáröltözetét, aki felruházta a mezők virágait, a levegő madarait, íme, ott áll megfosztva ruháitól, a durva csöcselék gúnyjának kitéve!

Gondold meg, oh bűnös ember, hogy ez mind a te (szemtelen) szemérmetlen, tisztátalan, kicsapongó életednek a kiengeszteléseért történik!

Azért én lelkem! tépd szét végre azt a köteleket, mely téged a tisztátalanság bűnéhez csatol és annak rabjává tesz! Te pedig, szenvedő Jézusom! adj erőt nekem, hogy feltett szándékomat híven teljesítsem, mert különben üdvömet el nem érhetem. Amen.

Miatyánk ... Üdvözlégy ... Dicsőség az Atyának stb.

Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk!
És a megholt hívek lelkei Isten irgalmából nyugodjanak békességben. Amen.

XI. Állomás

Jézust a keresztre szegezik

Imádunk és áldunk téged, Úr Jézus Krisztus.
Mert szent kereszted által megváltottad a világot!



Miután Jézust megfosztották ruháitól, most már lefektették a keresztre és kezeit és lábait durva szegekkel átverve, iszonyú módon keresztre feszítették... Így viseli a büntetését ama sok rossz lépésnek, melyet a gonoszság útján tesznek az emberek és annak a sok igazságtalanságnak és rossz tetteknek, melyekkel oly sokszor bemocskolják kezüket.

És én mégis csak a vétkek útját járom; és én mindig csak a bűnös cselekedeteket gyakorlom!

Édes Jézusom! add szent kegyelmedet, hogy ezután híven kövessem szent ösvényedet és

egész életem a jócselekedetek szakadatlan lán-
colata legyen. Amen.

Miatyánk... Üdvözlégység... Dicsőség az Atyá-
nak stb.

Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk!

És a megholt hívek lelkei Isten irgalmából
nyugodjanak békességben. Amen.

XII. Állomás

Jézus meghal a keresztfán

Imádunk és áldunk téged, Úr Jézus Krisztus.
Mert szent kereszted által megváltottad a vi-
lágot!

*

Jézus a keresztfán lehajtá fejét és kiadá lel-
két! Meghalt tehát az igaz!... Meghalt értem,
az én bűnös, hálátlan lelkemért! És a végtelen
szeretet még a keresztről is lehajtá hozzám
fejét, kitarja felém ölelő karjait, hogy bűneim
és gonoszságaim dacára is a béke csókját le-
helje ajkamra!

És te, én lelkem, ily lángoló szeretettel szem-
ben, te még mindig jéghideg tudnál maradni?

Édes Jézusom! a bűnbánó Magdolnával, íme
leborulok szent kereszted előtt és töredelmes
szívvel bocsánatot kérve, így kiáltok hozzád:
Könyörülj rajtam, Uram! könyörülj rajtam, a
te nagy irgalmasságod szerint! És add, hogy mi-
ként a bűnös vámosnak megbocsátottad vétkeit,
én is hallhassam tőled e vigasztaló szavakat:
Menj békében, bűneid meg vannak bocsátva.
Amen.

Miatyánk... Üdvözlégység... Dicsőség az Atyá-
nak stb.

Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk!
És a megholt hívek lelkei Isten irgalmából
nyugodjanak békességben. Amen.

XIII. Állomás

Jézust leveszik a keresztről

Imádunk és áldunk téged, Űr Jézus Krisztus.
Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

•

Nikodémus és Arimatei József, Pilátus engedélyével a legnagyobb óvatossággal, tisztelettel leveszik a keresztről Jézus holttestét. Azután pedig szent félelemmel odahelyezik azt Édesanyja szűztiszta ölébe.

Ah, mit érezhetett a fájdalom tengerébe merült Szűz Anyának leggyöngédebb szíve, amikor karjai közt látta szent Fiának sebekkel elborított és vérbefagyott holttestét!

Fájdalmas Anya! Nyomorult bűnösök oltalma, Mária! Engedd, hogy én is résztvehessek szent Fiad halála fölött érzett kimondhatatlan fájdalomban! Oh, eszközöld ki nekem azt a kegyelmet, hogy bűneimet, melyek okai voltak keserves kinszenvedésének és halálának, végre őszintén megcsirassam. Amen.

Miatyánk... Üdvözlégység... Dicsőség az Atyának stb.

Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk!
És a megholt hívek lelkei Isten irgalmából
nyugodjanak békességben. Amen.

XIV. Állomás

Jézus holttestét sírba teszik

Imádunk és áldunk téged, Úr Jézus Krisztus.
Mert szent kereszted által megváltottad a világot!



Jézusnak a keresztről levett holttestét immár eltemették! Édes Jézusom, szeretett Üdvözítőm, oh engedd, hogy szent sírod előtt térdre borulhassak. És engedd, hogy hálát adhassak végtelen nagy irgalmadért, amellyel engem, szegény bűnöst, halálod által megváltottál!

Oh, jól tudom én, hogy nagy bűnös vagyok! De itt, szent sírod előtt megígérem, hogy ezután gondosan elkerülöm a bűnt és csakis neked fogok élni!

Te pedig add szent kegyelmedet, hogy minden munkámban, küzdelmemben és szenvedésemben veled egyesüljek; szenvedésed érdemei által pedig boldog feltámadásra jussak és ennek örömét örökké élvezzem. Amen.

Miatyánk . . . Üdvözlégy . . . Dicsőség az Atyának stb.

Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk!
És a megholt hívek lelkei Isten irgalmából nyugodjanak békességben. Amen.

Befejező ima

Kérünk, Uram! tekints kegyes szemmel a te népedre, melyért szent Fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus nem habozott magát az üldözők kezeibe adni és a kereszttel kínos halálát eiszenvedni.

Édes Jézusom! Szívből jövő hálás köszönetet mondok neked ama végtelen nagy irgalmasságodért, mellyel engem ezen keresztúti ájtatóságom végzésében elhalmoztál.

Ime, újból felajánlom azt neked, a te keserves kinszenvedéseid és halálod emlékére, az én bűneim bocsánatára és a tisztítóhelyen szenvedő lelkek örök váltságára!

Végre, kérlek én Jézusom! részeltess engem értünk kiontott szent vérednek érdemében, válts meg engem, hogy általad örökké boldog lehessenek egykor az égben. Amen.



(A stációképeket végigjárva imádkozzuk, teljes búcsút nyerhetünk.)

AZ ÚR JÉZUS KRISZTUS ÖT SZENT SEBÉNEK ÁJTATOS TISZTELETE A TISZTÍTÓHELYEN SZENVEDŐ LELKEK VIGASZTALÁSÁRA

Előkészítő ima

Leborulok előtted, felfeszített édes Jézusom, én Istenem és Üdvözítőm! és alázatosan kérlek, bocsásd meg minden vétkemet, amelyekkel Téged a keresztre szegeztelek! Ime, szívemből szánom és bánom már azokat s ígérem szent kegyelmeddel, hogy életemet megjavítom és Téged többé vétekkel megbántani nem foglak! Oh, erősíts meg ezen jó szándékomban, édes Üdvözítőm és engedd, hogy amikor most szent sebeidet áhítatos imádatlal csókolom, szolgáljon ezen ájtatosságom a tisztítóhelyen szenvedő lelkek vigasztalására, segítségére és megszabadítására. Amen.

1.

Leborulok előtted, felfeszített édes Jézusom, én Istenem és Üdvözítőm! S midőn áhítatos imádatlal csókolom jobbkezed szent sebét, ama fájdalomra, melyet a keresztre való szegeztetésedkor e sebedben értünk szenvedtél és ama szent véredre, melyet abból értünk kiontottál, alázattal kérlek, könyörülj a tisztítóhelyen szenvedő lelkeken. Engedd el nekik a még hátralevő tartozásukat és vedd fel őket örök boldogságodba! Oh, vedd fel különösen szülőim, testvéreim, rokonaim, barátaim és jótevőim lelkét. Amen. Miatyánk... Üdvözlégység...

Uram, Jézus Krisztus, ki meghaltál értünk a keresztfán jobbkezed üdvözítő sebe által könyörülj a tisztítóhelyen szenvedő lelkeken.

2.

Leborulok előtted, felfeszített édes Jézusom, én Istenem és Üdvözítőm! S midőn áhítatos imádatlal csókolom balkezed szent sebét, ama fájdalomra, melyet a keresztre való szegeztetésedkor e sebedben értünk szenvedtél és ama szent véredre, melyet abból értünk kiontottál, alázatosan kérlek, könyörülj a tisztítóhelyen szenvedő lelkeken. Szabadítsd ki őket szomorú fogságukból és adj nekik örök nyugalmat. Különösen kérlek az én testi-lelki jótevőim lelkéért. Amen. Miatyánk... Üdvözlégység...

Uram, Jézus Krisztus, ki meghaltál értünk a keresztfán, balkezed üdvözítő sebe által könyörülj a tisztítóhelyen szenvedő lelkeken.

3.

Leborulok előtted, felfeszített édes Jézusom, én Istenem és Üdvözítőm! S midőn áhítatos

imádattal csókolom jobblábad szent sebét, ama fájdalmadra, melyet keresztre való szegeztesedkor e sebedben értünk szenvedtél és ama szent véredre, melyet abból értünk kiontottál, alázatosan kérlek, könyörülj a tisztítóhelyen szenvedő lelkeken! Tisztítsd meg őket a bűneik után még rajtuk levő minden legkisebb szennytől és örvendeztesd meg őket mielőbb isteni színed boldogító látásával! Különösen kérlek pedig azokért a lelkekért, akik az én hibám és vétkem miatt még mindig szenvednek. Amen. Mi-
atyánk... Üdvözlégység...

Uram, Jézus Krisztus, ki meghaltál értünk a keresztfán, jobblábad üdvözítő sebe által könyörülj a tisztítóhelyen szenvedő lelkeken.

4.

Leborulok előtted, felfeszített édes Jézusom, én Istenem és Üdvözítőm! S midőn áhítatos imádattal csókolom ballábad szent sebét, ama fájdalmadra, melyet a keresztre való szegeztesedkor e sebedben értünk szenvedtél és ama szent véredre, melyet abból értünk kiontottál, alázatosan kérlek, könyörülj a tisztítóhelyen szenvedő lelkeken! Oh, mentsd ki onnan és vedd fel őket magadhoz a mennyországba. Különösen kérlek azoknak a szegény lelkeknek a szabadulásaért, akik a legelhagyatottabbak. Amen. Mi-
atyánk... Üdvözlégység...

Uram, Jézus Krisztus, ki meghaltál értünk a keresztfán, ballábad üdvözítő sebe által könyörülj a tisztítóhelyen szenvedő lelkeken!

5.

Leborulok előtted, felfeszített édes Jézusom, én Istenem és Üdvözítőm, kinek határtalan irántunk való szeretetel Ime, neked nem volt

elég, hogy kezeiddel és lábaiddal a keresztre szegezve meghalj értünk, nyomorult bűnösökért. Te még azt is elviselted, hogy haláloed után lándzsával átdöfjék oldaladat, hogy Szíved utolsó csepp vére is kifolyjon értünk! Oh, leborulok előtted, édes Jézusom! S midőn áhítatos imádattal csókolom oldalad szent sebét, az abból értünk kifolyt utolsó csepp véredre, őt szent sebedre és halálodra kérlek, könyörülj a tisztítóhelyen szenvedő lelkeken! Szabadítsd ki különösen azokat, akik legközelebb állnak szabadulásukhoz s akikért könyörögni szent kötelességem! És engedd, hogy ezek a sanyargatott lelkek szent oldalsebed által mieelőbb eljussanak hozzád az örök boldogság honába, ahol érettem könyörögjenek és megnyerjék számomra azt a kegyelmet, hogy én is az ő társaságukba jussak s velük együtt áldjalak, dicsérjelek és imádjalak Téged az Atyával és Szentlélekkel egyetemben mindörökké. Amen. Miatyánk... Üdvözlégy...

Uram, Jézus Krisztus, ki meghaltál értünk a keresztfán, oldalad üdvözítő sebe által könyörülj a tisztítóhelyen szenvedő lelkeken.

Befejező ima

Fájdalmas Anya! Emlékezzél meg Fiad haláláról, ki még haldokolva is így imádkozott: Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek! Fiad szeretetére kérlek, légy részvétellel a tisztítóhelyen szenvedő lelkek iránt és nyerd ki számukra azt a kegyelmet, hogy kínjaiktól mieelőbb megszabaduljanak! Amen.

RÓZSAFÜZÉR-ÁJTATOSSÁG A TISZTÍTÓHELYEN SZENVEDŐ LELKEK VIGASZTALÁSÁRA

(Az a rózsafüzér, melyen a jámbor hívek a tisztítóhelyen szenvedő lelkekért szoktak imádkozni, négy nagyobb és negyven kisebb szemből áll, melyek négy, 10—10 kisebb szemből álló szakaszokra vannak felosztva. A rózsafüzéren egy kis kereszt és egy kis érem függ. Az érem egyik oldalán a Boldogságos Szűz Szíve látható ezen búcsúima keretében: „Mária édes Szíve, légy menedékem”; a másik oldalán pedig a tisztítóhelyen szenvedők vannak ábrázolva e körírással: „Mária, a tisztítóhelyen szenvedők szószólója.”)

A rózsafüzér minden nagyobb szemén így imádkozunk:

Oh, édes Istenem! hiszek tebenned, mert te csálhatatlan igazság vagy. Oh, édes Istenem! remélek tebenned, mert te végtelen irgalmasság vagy. Oh, édes Istenem! szeretlek téged, mert te szeretetre legméltóbb jószág vagy. Teérted szeretem felebarátomat is, mint önmagamat! (7 évi és 7-szer 40 napi búcsú minden alkalommal.)

Adj, Uram, örök nyugalmat a megholt híveknek. És az örök világosság fényeskedjék nekik. Nyugodjanak békében. Amen. (300 n. b. m.)

A rózsafüzér valamennyi kis szemén pedig ezt a búcsúimát mondjuk:

Mária édes szíve, légy az én menedékem!
(300 napi búcsú mindannyiszor.)

A tisztítóhelyen szenvedő lelkekért végzendő rózsafüzér másik módja, közönséges rózsafüzéren.

Előre bocsátván egy Hiszekegyet a rózsafüzér nagy szeméin egy-egy Miatyánkot mondunk, amii megelőz és követ ezen imafohász:

Adj, Uram, örök nyugalmat nekik. És az örök világosság fényeskedjék nekik. Nyugodjanak békességben. Amen.

Azután a rózsafüzér első három kis szemén egy-egy Üdvözlég Máriaát mondunk, hol a Jézus nevének hangoztatása után hozzáadjuk ezeket a kéréseket:

Ki bennünk a hitet öregbítse.

Ki bennünk a reményt erősítse.

Ki bennünk a szeretetet felgyullassza.

A rózsafüzér többi, öt tizedbe osztott kis szemének mindegyikére pedig egy-egy Üdvözlég Máriaát mondunk, a Jézus nevének hangoztatása után ezen hozzáadással: Kinek kiontott szent vére legyen a szenvedő lelkek enyhülésére. Az Üdvözlég aztán ezen imafohással fejeződik be: Adj Uram, örök nyugalmat a megholt híveknek. És az örök világosság fényeskedjék nekik! Nyugodjanak békességben! Amen.

A rózsafüzér végén befejezésül:

Uram, hallgasd meg könyörgésünket.

És a mi kiáltásunk jusson elődbe.

Könyörgjünk

Minden hívőnek teremő és megváltó Istene, bocsásd meg szolgálóid és szolgálóid minden vétjét, hogy amely engedelmet mindig óhajtottak, azt ájtatos könyörgések által megnyerjék. Ki élsz és uralkodol mindörökké. Amen.

BÚCSÚFOHÁSOK A HÉT NAPJAIRA

Jelmagyarázat:

t b = teljes búcsú a rendes föltételek mellett.

t b e h = teljes búcsú egyszer havonként: vagyis, ha az illető imát az egész hónapon át elmondjuk s a hónap tetszés szerint választott napján a szokott feltételeket teljesítjük, teljes búcsút nyerünk.

n b = napi búcsú: pl. 100 n b = száz napi búcsú, n b m = napi búcsú mindannyiszor, ahányszor elmondjuk.

e n = egyszer napjában; pl. 100 n b e n = száz napi búcsú egyszer napjában.

† = az illető búcsú a tisztítótűzben szenvedő lelkek javára is felajánlható.

VASÁRNAPRA

A teljes Szentháromság napja.

1. Az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek nevében. Amen.

Ha szenteltvízzel keresztet vetünk, mindannyiszor 100 n b-t nyerünk, szenteltvíz nélkül 50 n b-t. †

2. Istenem, hiszek benned, mert örök Igazság vagy! Istenem, remélek benned, mert végtelen Irgalmasság vagy! Istenem, szeretlek téged mindenefölött, mert végtelen Jóság vagy!

7 évi 7 qu. búcsú, t b e h † és a halál óráján, ha életünkben többször imádkoztuk. XIV. Benedek, 1756 jan. 28.

3. Én Uram és én Istenem!

7 évi, 7 n b m. ha a legmélt. Oltáriszentség kitételekor vagy Úrlelmutatáskor élő hittel, áhitattal és szeretettel a szentostyára tekintve mondjuk és t b e hetenkint. †

4. Én Istenem és mindenem!

50 n b. †

5. Aldott legyen az Isten!

50 n b, valahányszor istenkáromlás hallatára mondjuk. †

6. Dicsértessék a Jézus Krisztus!

F. Mindörökké. Amen.

Ugyanaz, aki köszönt, mint aki felel, mindannyiszor 50 n. b-t nyer. †

7. Jézus!

25 n b m. †

8. Jézus, Mária!

Valahányszor szájjal vagy legalább szívvel e szent neveket segítségül hívjuk, 300 napi b-t nyerünk. †

9. Édes Jézusom, ne légy bírám, hanem üdvözítőm!

50 n b m. † IX. Pius, 1853 nov. 29.

HÉTFŐRE

A megholt hívek napja. A 129. zsoltár.

10. A mélységből kiáltok hozzád, Uram,*
Uram, hallgasd meg könyörgésemet.

Legyenek füleid figyelmesek* könyörgésem szavára.

Ha a vétkeket figyelembe veszed, Uram;*
Uram, ki állhat meg előtted?

De nálad kegyelem van* és törvényeid miatt bízom benned, Uram.

Bízik lelkem az ő igéjében,* remélt lelkem az Úrban.

A reggeli vigyázattól éjjelig* bízzék Izrael az Úrban.

Mivel az Úrnál van irgalom* és bőséges nála a megváltás.

És ő megszabadítja Izraelt* minden gonoszságából.

Adj, Uram, nekik örök nyugodalmat.

És az örök világosság fényeskedjék nekik. Nyugodjanak békében. Amen.

1. 100 n b., ha e zsoltárt az esti harangszónál mondjuk.
2. T b e az évben. † XII. Kelemen. 1736 aug. 11.

11. Adj, Uram, nekik örök nyugodalmat és az örök világosság fényeskedjék nekik. Nyugodjanak békében. Amen.

300 n b m csakis a †-ért.

12. Kérünk tehát, jöjj a tisztítótűzben szenvedő lelkek segítségére, akiket drága véreddel megváltottál.

300 napi b m. †

KEDDRE

A szent Angyalok napja.

13. Isten angyala, ki őrzöm vagy, mivel-hogy reád bízott engem az isteni jószág, világosítsd meg értelmemet, őrizz, igazgass és kormányozz. Amen.

100 n b m. †

14. Szent Mihály főangyal, védj meg min-ket küzdelmünkben, hogy el ne vesszünk a rettenetes ítéletkor.

100 n b n. †

SZERDÁRA

Szent József napja.

15. Jézus, Mária, József! nektek ajánlom szívemet és lelkemet.

Jézus, Mária, József! Segítsetek utolsó haláltusámban.

Jézus, Mária, József! Veletek költözzék el lelkem békében.

300 n b m. †

16. Szent József, Urunk, Jézus Krisztus nevelőatyja és Szűz Máriának valóban jegyese, könyörögj érettünk!

300 n b e n. †

17. Szent József, add, hogy éltünk lefolyása ártatlan és oltalmad alatt biztosítva legyen!

300 n b e n. †

18. Szent József, Jézus szentséges Szíve tisztelőinek példaképe és pártfogója, könyörögj érettünk!

100 n b e n. †

CSÜTÖRTÖKRE

A legméltóságosabb Oltáriszentség napja.

19. Dicséret és hála legyen most és vég nélkül a legszentebb és isteni Szentségnek!

1. 100 n b e n, 2. 100 n b, 3-szor minden csütörtökön és Úrnap nyolcada alatt naponként, 3. t b e h. †

20. Aldjuk Jézus legszentebb Szívét az Oltáriszentségben.

300 n b m. † X. Pius. 1914 jún. 12.

21. Jézus szentséges Szíve az Oltáriszentségben, könyörülj rajtunk!

300 n b m. † X. Pius, 1914 jún. 12.

22. Jézus Szíve az Oltáriszentségben, a papi szívnek mintaképe, könyörülj rajtunk!

300 n b m. X. Pius, 1907 szept. 10. †

23. Aldjuk és magasztaljuk Jézus szentséges Szívét és drágalátos véré a legméltóságosabb Oltáriszentségben!

300 n b m. X. Pius, 1908 aug. 25. †

24. Imádlak Jézusom, én Istenem, aki itt jelen vagy a szeretet Szentségében!

100 n b m, ha a szentségház előtt térdet hajtva, 300 n b m.; ha ünnepélyes szentségkítételkor térdenállva mondjuk. N Bő Ugyancsak 106 n b m, amidőn templom vagy kápolna előtt elhaladva, tiszteletünket külsőleg tanúsítjuk az ott levő Oltáriszentség iránt. †

PÉNTEKRE

Jézus szentséges Szíve napja.

25. Jézusom édes Szíve, add, hogy mindig jobban szeresselek!

300 n b m, t b e h. †

26. Ó Istenem, felajánljuk neked a tisztító tűzben szenvedő lelkekért a szeretet mindazon gerjedelmeit, amelyekkel Jézus Szíve itt a földön ebben az órában dicsőített Téged!

300 n b m. X. Pius, 1908 okt. 21. †

27. Mindent érted, Jézus szentséges Szíve!

300 n b m. X. Pius, 1908 nov. 26. †

28. Jézus édes Szíve, légy Szerelmem!

300 n b e n. XII. Leó, 1892 máj. 21. †

29. Jézus Szíve, a szeretet áldozata, tedd, hogy élő, szent, Istennek tetsző áldozatod legyek.

50 n b m mindkét nembeli szerzetesek számára, ha e szavakkal megújítják fogadalmaikat. X. Pius, 1907 febr. 27. †

30. Jézus szentséges Szíve, hiszem, hogy szeretsz engem!

300 n b m. X. Pius, 1907 júl. 29. †

31. Jézus Szíve! bízom benned!

300 n b m; t b e h, ha gyónunk, áldozunk s a bűnösök megtéréséért valamit imádkozunk. †

32. Jézus szentséges Szíve, jöjjön el a te országod!

300 n b m. †

33. Jézus isteni Szíve, térítsd meg a bűnösöket, mentsd meg a haldoklókat, szabadítsd meg a lelkeket a tisztítótűzből!

300 n b m. †

SZOMBATRA

A Boldogságos Szűz napja.

34. Mária!

25 n b m. †

35. Mária édes szíve, légy menedékem!

300 n b m; t b e h. †

36. Áldjuk a Boldogságos Szűz és Isten Anyja, Mária szent és szeplőtelen fogantatását!

300 n b m. †

37. Asszonyom és Anyám, emlékezzél meg róla, hogy a tied vagyok. Viseld gondomat és őrizz engem, mint javadat és birtokodat.

40 n b, valahányszor a kísértésben mondjuk. †

38. Bűn nélkül fogantatott Szűz Mária, könyörögj érettünk, kik hozzád menekszünk!

100 n b e n. †

39. Te, a szeretet, a fájdalom s az irgalmasság Anyja, könyörögj érettünk!

300 n b m. X. Pius, 1908 máj. 14.

40. Lurdi Boldogasszonyunk, könyörögj értünk!

300 n b m. X. Pius, 1907 nov. 9. †

41. Mária, Isten Anyja s az irgalmasság Anyja, könyörögj értünk s az elhunytakért!

100 n b e n. XIII. Leó, 1883 dec. 15. †

42. Mária, fájdalmas Szűz, az összes keresztény hívők Anyja, könyörögj értünk!

300 n b m. X. Pius, 1906 jún. 4. †

43. Mária, reménységünk, légy kegyes irántunk!

300 n b m. X. Pius, 1906 jan. 3. †

44. Mária, ki bűn nélkül jöttél a világra, szerezd meg nekem Istentől a kegyelmet, hogy vétek nélkül távozzam belőle!

100 n b e n. IX. Pius, 1863 márc. 27. †

TARTALOM

I. rész.

Elmélkedések egy hó minden napjára.

1. nap. Együvé tartozunk!	5
2. nap. Ők már átestek rajta . . .	8
3. nap. Atköltöztek a másik életbe	11
4. nap. Beszámoltak és megítéltettek	14
5. nap. Akik elítéltettek	17
6. nap. A szent Szívre ölelt lélek	20
7. nap. Mit kíván az igazságosság?	23
8. nap. Mit mond az ész?	26
9. nap. Csak ha megszenvedett érte!	29

10. nap.	
Az Isten így szokott tenni	32
11. nap.	
Az ősi hit	35
12. nap.	
Krisztus szava	38
13. nap.	
Az Anyaszentegyház szava	41
14. nap.	
A rabságba vetett királyfi	44
15. nap.	
Az égető fájdalom	47
16. nap.	
Ki miben vétkezik, abban bűnhődik	50
17. nap.	
Az elzárt atyai ház	53
18. nap.	
A mardosó lelkiismeret	56
19. nap.	
A sötétség tétlensége	60
20. nap.	
Egy óra — egy év	63
21. nap.	
Az elveszthetetlen kincs	66
22. nap.	
Az örömöket adó kín	69
23. nap.	
A bensőséges „Miatyánk”-ok	73
24. nap.	
Ne menjünk el mellettük!	77

25. nap.	
Az ég kapukulcsa	80
26. nap.	
Folyamodvány a vendéghez	84
27. nap.	
Adósságtörlesztés a végtelen kincsből . .	88
28. nap.	
A kérvény helyettük	92
29. nap.	
A kétszeres alamizsna	95
30. nap.	
Hogy rajtam is segítsenek	99

II. rész.

Imák és ájtatosságok a megholt szenvedő lelkekért.

Különböző imák.

Reggeli ima	105
Esti ima	107
Meghalt püspökért vagy papért	109
Meghalt szülőkért	109
Meghalt testvéreinkért, rokonainkért és jótevőinkért	109
Elhunyt hitvestársért	109
Meghalt gyermekért	111
Meghalt férfiúért	111
Meghalt nőért	112
Ima Szent Józsefhez a tisztítótűzben szenvedő lelkekért	112

Ima a megholtakért a Bold. Szűz Máriához	113
Ima a megholtakért a szenvedő Úr Jézus Krisztushoz	113
A haldoklóért	115
Hét ima a megholtakért	115

Miseimák.

Miseima a tisztítóhelyen szenvedő lelkekért	118
---	-----

Gyónási és áldozási ájtatosság.

Gyónási ájtatosság	133
Áldozási ájtatosság	137
Szent keresztúti ájtatosság a szenvedő lelkek javára	145
Az Úr Jézus Krisztus öt szent sebének ájtatos tisztelete a tisztítóhelyen szenvedő lelkek vigasztalására	158
Rózsafüzér-ájtatosság a tisztítóhelyen szenvedő lelkek vigasztalására	162
Búcsúfohászok a hét napjaira	164

